DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 286. Wtorek, 31 Grudnia (12 Stycznia). 1868/9 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadesłane do zamieszczenia w Dzienniku, a nieumieszczane, zachowują się trzy tygodnie, a następnie zostają niszczone.—Artykuły w razie potrzeby skracają się i przerabiają. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy się, odnosić wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rubli srebrem 8.— Półrocznie rubli srebrem 4. —Kwartalnie rubli srebrem 2.—Miesięcznie kopiejek 67.—Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kopiejek 5 —Numer pojedynczy kopiejek 5.—Na prowincji w urzędach pocztowych w Guberniach Królestwa, Rocznie rubli szebrem 10.—Półrocznie rubli srebrem 5.—Kwartalnie rubli srebrem 2 kopiejek 50.—Miesięcznie kopiejek 92.

OD DYREKCJI.

Ponieważ stosownie do § 14 rozporządzenia Departamentu Pocztowego z d. 18 Października 1868 r., za Nr. 42, żadne egzemplarze Gazet nie mogą być przyjmowane na Pocztę dla wysyłki, bez poprzedniego uiszczenia 25% opłaty pocztowej, przeto Dyrekcja nie jest w możności zadość uczynić żądaniom władz rozmaitych, co do przesyłania im Dziennika dopóty, dopóki należność za prenumeratę w zupełności nadesłaną nie zostanie do Kantoru Dyrekcji obu Dzienników, albo złożoną w Warszawskiej Expedycji Gazet, lub w jednym z Kantorów pocztowych.—Ogłoszenie to nie dotyczy Władz pragnących otrzymywać Dziennik w Warszawie.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 30 Grudnia (11 Stycznia)

USTAWA

o podatku podymnym od osad włościańskich i podatku gruntowym od gruntów włościańskich w gubernjach: warszawskiej, kaliszskiej, kieleckiej, łomżyńskiej, lubelskiej, petrokowskiej, płockiej, radomskiej, suwalkskiej i siedleckiej.

(Dalszy ciąg, patrz Nr. 285).

II. Porządek rozkładu podatku podymnego i podatku gruntowego.

Art. 12. Obłożenie kontrybuentów podatkiem podymnym i zasadniczym podatkiem gruntowym odbywa się na zasadzie spisów osad i gruntów, układanych z rozporządzenia rządu.

Uwaga. Na pierwszy raz, dla obliczenia podatku, przyjmują się spisy włościańskich osad i gruntów, ułożone z rozporządzenia zarządu finansowego.

Art. 13. Za jedność przy obłożeniu podatkiem podymnym i zasadniczym podatkiem gruntowym przyznaje się wieś. Na każdą wieś oznacza się suma jednego i drugiego podatku, odpowiednio do ilości i kategorji znajdujących się w niej osad i gruntów. Obliczenie to dokonywają miejscowe władze finansowe.

Art. 14. Dodatkowy podatek gruntowy rozkładają miejscowe władze finansowe pomiędzy gminy, stosunkowo do sumy płaconej przez każdą gminę zasadniczego podatku gruntowego. Na pierwszy raz, po wprowadzeniu niniejszej ustawy w wykonanie, każda gmina obkłada się dodatkowym podatkiem w rozmiarze połowy przypadającego od niej podatku zasadniczego.

Art. 15. Naznaczona na każdą gminę suma dodatkowego podatku, rozkłada się przez gminne zebranie, według jego uznania, pomiędzy wsie, do składu gminy wchodzące.

Art. 16. Ułożone na wskazanych podstawach rozkłady sumy podatku podymnego i podatku gruntowego od wsi przypadających, przesyłają się dla należytego wykonania miejscowym kasom ministerstwa finansów i zarządom powiatowym, a wypisy z rozkładów, właściwym zarządom gminnym.

Art. 17. Sumy podatku podymnego i podatku gruntowego obliczone na każdą wieś, rozkładają się pomiędzy kontrybuentów każdej wsi przez zebrania wiejskie. Do tego wewnętrznego rozkładu podatków we wsiach, władze finansowe nie mięszają się.

Art. 18. Przy wewnętrznym rozkładzie podatków przez zebrania wiejskie, zachowują się następujące przepisy: 1) osady trzeciej kategorji, mające mniej niż 3 morgi zdatnej do uprawy roli, nie mogą być obkładane podatkiem podymnym wyżej rozmiaru, ustanowionego dla tej kategorji w art. 3-im punk. 3-im niniejszej ustawy; osady innych kategorij nie mogą być obkładane podatkiem podymnym w rozmiarze przewyższającym więcej niż dwa razy jego sumę, przypadającą od osady według ustanowionej normy; *b)* suma dodatkowego podatku gruntowego naznaczona przez zebranie gminne na wieś lub wioskę, nie powinna przewyższać trzech czwartych, przypadającej od wsi lub wioski sumy podatku zasadniczego; *c)* ogólna suma podatku gruntowego, zasadniczego i dodatkowego, wyznaczona przez zebranie wiejskie na pojedynczego kontrybuenta, nie powinna przewyższać dwa razy wziętej sumy zasadniczego podatku gruntowego, przypadającego od kontrybuenta według tabeli podatku; *d)* włościanie posiadający nie więcej trzech morgów roli, nie mogą być obkładani podatkiem gruntowym: zasadniczym — wyżej rozmiaru normami tabeli oznaczonego, i dodatkowym — wyżej trzech czwartych podatku zasadniczego.

Art. 19. Skargi na pogwałcenie przez zebrania gminne i wiejskie przepisów w poprzednim artykule wyłuszczonych, mogą być zanoszone tylko w ciągu miesięcznego terminu od obwieszczenia rozkładu; skargi te roztrząsają i decydują komisarze w pierw-

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Dnia 30 grudnia (11 stycznia).

Jesteśmy już tedy na pełnem morzu karnawałowych uciech! Wprawdzie zazwyczaj, prawdziwy karnawał zaczyna się dopiero od trzeciej, uprzywilejowanej markarady,—lecz tegoroczny, z powodu swej krótkiej trwałości, zasługuje na szczególniejsze względy..

Zamierzając dać krótki obraz z niedzielnego ruchu mieszkańców tutejszych — zaczniemy jednak to sprawozdanie od sobotniego wieczoru, który nie rzadko bywa wstępem do świetnych zabaw.

Otóż, w zeszłą sobotę spełniły się dwa ciekawe ewenementa: pierwszy wieczorem, w sali i na scenie teatru Rozmaitości—drugi nocą, w salonach resursy obywatelskiej. W prawdzie, nie dawano pod czas tego wieczoru nowej sztuki w Rozmaitości, lecz grano, po pewnej pauzie „Drzemkę p. Prospera", komedję hr. Fredry (syna), która gdyby miała dwa ostatnie akta tak dobre jak trzy pierwsze, byłaby arcydziełem dowcipu. Otóż, w tej komedji występowali Żółkowski i p. Rakiewicz. Wiadomo już, że postać Prospera jest jedną z najlepszych a może i najlepszą nawet z wszystkich kreacij scenicznych naszego genjalnego artysty; nic dziwnego przeto że tym razem jak zawsze, przyjmowano go w tej roli grzmotami oklasków i śmiano się także grzmotliwie... Lecz i pani Rakiewicz, otrzymała dowody sympatji od wielbicieli swoich—nie tylko przez oklaski—gdyż po pierwszej zaraz scenie podano artystce bukiet skromny wprawdzie, lecz wzmocniony za to upominkiem, zamkniętym w czerwonem pudełku — którego ani jakości ani wartości, nie znamy.

Że bal dany tegoż wieczoru, a raczej tejże nocy w resursie obywatelskiej będzie świetny, domyśliliśmy się już tego widząc wielu widzów, w krzesłach i lożach obydwóch teatrów ubranych w białe krawaty... Jakoż, około godziny jedenastej salon resursy napełnił się gośćmi. Około 600 osób przybyło tam na zabawę. A istotnie bawiono się wybornie — tancerki w pięknych choć skromnych toaletach, zjawiły się w wielkiej liczbie, a co dziwniejsza w tym wieku gnuśności młodzieży, nie zbrakło im na tancerzach, wielce ochoczych nawet! Rozumie się, że główną korzyść z tego balu odniosła restauracja miejscowa, w której, bądź zmęczeni tańcem, bądź przypatrywaniem się tańczącym, goście—wzmacniali się przy wesołej biesiadzie ożywionej strzałami korków Ludwikowskiego Roederera! Aż do godziny 5-ej z rana, trwał ten bal w resursie a zakończył się wreście — jak wszelka ludzka zabawa, znużeniem i słodką z Morfeuszem rozmową... Nazajutrz—po tej i wielu innych w prywatnych lub *przyjacielskich* zebraniach, zabawach—karnawałująca część warszawian, spała do późna. Około południa jednak, prześliczna pogoda, opatrzona słońcem jakby wiosennem wyprowadziła tłumy mieszkańców na ulice. Zwiedzano ogrody śledząc tam bądź przedwcześne pączki na kasztanowych drzewach, bądź ślady spustoszenia sprawionego ostatnią tak sławną burzą. Następnie wielu amatorów malarstwa odwiedziło wystawę w Europejskim hotelu, dokąd obecnie co chwila prawie przybywa nowa jakaś a często niepospolitej wartości praca, któregoś z utalentowanych artystów. Wreszcie, powrócono na obiady domowe lub restauracyjne — ażeby wzmocnić organizmy na wieczorne i nocne uciechy.

Jakoż wieczorem, trwająca ciągle pogoda dopisała wszystkim widowiskom, począwszy od wielkiego teatru, gdzie na znanym balecie „Rozbójnik morski" zgromadzili się liczni amatorowie wzruszeń i wdzięków choreograficznych—aż do Japończyków, obecnie cieszących się powodzeniem, po zniżonej cenie... aż do Orfeum, gdzie żartkim wielbicielom białej magji i brązowego bawara, zabrakło oklasków i... kufli!

Nakoniec, późniejszym już wieczorem, po skończeniu tych wszystkich widowisk—okna sal redutowych, zajaśniały rzęsistem światłem, wabiąc publiczność warszawską na drugą z kolei maskaradę.

Wprawdzie i ta druga nie mogła nazwać się świetną, ze względu na niewielką ilość domin i kostjumów—zawsze jednak przewyższyła o wiele pierwszą, chociaż i tu również, główne ogniska *intrygowały się* nie tyle na foyer, gdzie za drobne cząsteczki jadła grubo płacić kazano..... jak raczej przy gościnnych stolikach w dyskretnych gabinetach Bouquerelle'a i Bcquet'a, któremu uprzejmy Stępkowski, zamknąwszy wcześniej swój zakład wytworny — ustąpił wszelkich pod czas tej nocy korzyści..

Jeżeli jednak karnawałowicze, powściągani zwyczajem, nie zebrali się dość licznie na drugą maskaradę—za to pełno ich było po przyjacielskich balikach, które grzmiały odgłosem kapeli, huczały wesołością i szumiały westchnieniami—aż do białego ranka!..

Al.

szej, a miejscowe komisje do spraw włościańskich w drugiej instancji.

Art. 20. Mogące okazać się w spisach osad i gruntów omyłki i przepuszczenia, poprawiają się, po należytem przekonaniu się, z rozporządzenia miejscowych władz finansowych; przyczem określenie podatków w rozmiarze poprawionym, liczy się od początku tego roku, w którym ujawni się przepuszczenie lub omyłka.

Art. 21. Oświadczenia kontrybuentów o omyłkach zaszłych w spisach, dopuszczają się tylko w ciągu jednego roku od wprowadzenia w wykonanie rozkładu podatku, opartego na spisach.

Art. 22. W razie jeżeli okaże się, że rozległość gruntu podlegającego podatkowi jest większa w rzeczywistości niż w spisie wykazano, a nie będzie wyjaśnione, na jaką kategorję gruntów przypada powiększenie, powiększenie takie ma być do czasu sprawdzenia, brane za najniższą pod względem normy podatku kategorję gruntów.

Art. 23. Określony przez rozkłady rozmiar zasadniczego podatku gruntowego, może zmieniać się w skutku zmian w ilości obłożonych podatkiem gruntów, z powodu aljenacji, zasypania piaskami, zatopienia i t. p.. Zmiany podatku w takich razach dokonywają się w sposób określony w art. 20-ym.

Art. 24. Zmiany w rozległości i jakości gruntów, w poprzednim artykule wspomniane, przyjmują się za podstawę do zmiany rozmiaru podatku, w takim tylko razie, jeżeli podatek gruntowy opłacany od ubyłych gruntów, przenosi 5% całej opłacanej przez wieś sumy podatku.

Art. 25. Rozkłady podatku podymnego i dodatkowego podatku gruntowego, dokonane na podstawie art. 11, 12, 13, 14 i 16, obowiązują w ciągu *pięcioletniego*, od wprowadzenia tych rozkładów w wykonanie, terminu. Sposoby i porządek dokonania nowych, po upływie tego terminu, rozkładów określają się przez osobne rozporządzenia rządu.

Art. 26. Ogólne zmiany w liczbie i własnościach kategorij osad włościańskich i w tabeli norm zasadniczego podatku gruntowego, jeżeli okaże się ich potrzeba, ustanawiają się przez oddzielne rozporządzenia rządu, w terminach, jakie do tego będą oznaczone.

Art. 27. Miejscowe rozkłady, poruczone zebraniom wiejskim na zasadzie art. 17, mogą być zmieniane corocznie według uznania tych zebrań, w taki sposób i z takiemi ograniczeniami, jakie są ustanowione w art. 17, 18 i 19. *(dokończenie nastąpi.)*

Komisja Rządowa Sprawiedliwości — ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, na 271 posiedzeniu w d. 26 Października (7 Listopada) r. z. odbytem, darowiznę sumy rs. 100, na fundusz wieczysty dla Kościoła parafialnego w Szymanowicach, przez Franciszkę Olewską aktem urzędowym z d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1864 r. uczynioną i przyjętą — w myśl Art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w powyższym akcie bliżej oznaczonemi, zatwierdził.

W rozkazie warszawskiego ober-policmajstra do policji wykonawczej, wydanym za Nr. 358, zamieszczono: Na zasadzie decyzji JW. Naczelnika Warszawskiego Okręgu Żandarmów, zatwierdzeni zostają: b. pomocnik komisarza cyrkułu 10, ***Krajewski***, na posadzie pomocnika naczelnika wydziału śledczego; b. starszy pomocnik sekretarza porucznik ***Sikorski***, na posadzie sekretarza tegoż wydziału; sekretarz meldunkowy cyrkułu 10 *Goliński*, p. o. referenta tegoż cyrkułu i b. sekretarz czasowej komisji przy zarządzie policji *Cieślewski*, p. o. sekretarza wydziału śledczego; czasowo zaś, p. o. referenta cyrkułu 10 *Jackowski*, przeznaczony do p. o. sekretarza meldunkowego w tymże cyrkule.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 30 Grudnia (11 Stycznia).

Na pierwszem posiedzeniu konferencji, jak się okazuje z wczorajszego naszego telegramu, uchwalono wysłać do Turcji i Grecji notę z wezwaniem do wstrzymania się od wszelkich nieprzyjaznych manifestacji, do skończenia spornej pomiędzy niemi sprawy na konferencji. Nota ta już została wysłana. Dzienniki francuzkie wynurzają nadzieję, że spór ten zostanie pomyślnie załatwiony na trzech lub czterech posiedzeniach konferencji. Za staraniem pana de Lavalette, Porta drogą telegraficzną zaopatrzyła swego reprezentanta w Paryżu w właściwe instrukcje, zatem usunięta została ostatnia trudność. *Mémorial diplomatique* twierdzi, iż ponieważ *ultimatum* jest dokumentem takiego rodzaju, że może być tylko całkiem przyjęty, lub całkiem odrzucony, przeto Porta wniesie pod rozbiór konferencji nie swe *ultimatum*, ale wymotywowaną notę, zawierająca takie same żądania, jakie były w tym dokumencie. Według *N. fr. Presse*, konferencja ułoży deklarację w przedmiocie zadość uczynienia żądaniom Porty, a deklaracja ta, po przyjęciu jej przez Grecję, zostanie przedstawiona w Konstantynopolu, poczem Porta cofnie swe *ultimatum*. Co do usposobienia Porty, korespondent paryzki *Köln. Ztng* zapewnia, iż rząd turecki przekonawszy się jak mocarstwa są mało skłonne do popierania jego żądania wyrażonego w 4-ym punkcie *ultimatum*, mianowicie co do ukarania morderców greckich i wynagrodzenia rodzin zamordowanych turków, polecił swemu reprezentantowi na konferencji, nie nalegać na spełnienie tego żądania. Według jednego z dzienników berlińskich, Porta nie obstaje także przy 5 ym punkcie *ultimatum*, który przez wszystkie prawie mocarstwa został uznany za poniżający dla Grecji. Gdyby tak było wistocie, sprawa bardzoby się uprościła, gdyż, jak wiadomo, Grecja odrazu była gotowa spełnić żądania Porty zawarte w trzech pierwszych punktach tureckiego *ultimatum*.

W Wiedniu, skoro nabrano przekonania, że konferencja dojdzie do skutku i że spór turecko-grecki pokojowo zostanie załatwiony, zwrócono znów uwagę na sprawy wewnętrzne, a mianowicie na pojednanie się z Czechami i Galicją. Staranie o pojednanie się z Czechami ma być powierzone niemiecko-czeskim deputowanym do rady państwa, co do Galicji ma robić kroki bezpośrednio sam rząd. O ile pogłoski w tym przedmiocie są prawdziwe, trudno dokładnie określić.

We Włoszech proklamacja jenerała Cadorna, któremu powierzone zostało przywrócenie porządku w prowincjach, gdzie zaszły rozruchy z powodu podatku od mlewa, dobre sprawiła wrażenie, i umysły po większej części zaczęły się uspokajać.

Z Hiszpanji donoszą o wykryciu licznych spisków karlistowskich i reakcyjnych, a chociaż spokojność, jak donoszą, panowała już na całym półwyspie, co chwila obawiano się wybuchów powstania.

W Portugalji, jak przewidywano, gabinet upadł, a król powołał do utworzenia nowego gabinetu, nie p. Loulé, jak poprzednio donoszono, a p. Saldanha, co zresztą nie zmienia stanu rzeczy, gdyż obydwaj ci mężowie stanu należą do jednego, liberalnego stronnictwa.

We Francji dzienniki mocno zajmują się listem prokuratora cesarskiego w Tuluzie, p. Seguier, do prokuratora jeneralnego, który podał się do dymisji dla tego, iż minister sprawiedliwości chciał narzucać sądom swe zdanie w wyrokowaniu w sprawach prasowych dotyczących demonstracji Baudina i że rozprawy sądowe w tych sprawach odbywały się pod dozorem policji.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, *10 stycznia (29 grudnia).* **Na posiedzeniu konferencji, reklamacje zawarte w *ultimatum* tureckiem poddane zostały pod rozbiór mocarstw, które były przekonane, że rządy turecki i grecki niezawodnie wstrzymają się od kroków, jakie zmieniając *status quo*, mogłyby tylko utrudnić zadanie konferencji. Mocarstwa odwołują się do umiarko-**

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Gaboriau.

CZĘŚĆ PIERWSZA

WYZYSKIWANIE.

IV.

(Ciąg dalszy *).

— Jednakże, mówił dalej hrabia, powiem panu, że ludzie którzy się uzbroili przeciwko mnie w te wszystkie dokumenta, są głupcami tylko..! Zaraz tego dowiodę. I wziąwszy z półki książkę oprawną, przerzucił jej karty—a znalazłszy ustęp szukany, położył ją przed rajfurem mówiąc: — Oto jest kodeks procedury kryminalnej—przeczytaj pan zeń *artykul 637*.

„Każdy czyn publiczny i czyn cywilny, będący następstwem zbrodni, która pociąga za sobą karę śmierci lub dożywotniego więzienia — ulega przedawnieniu po upływie lat dziesięciu od chwili osądzenia go i t. d..."

Pan Mussidan, przeczytawszy ten ustęp mniemał, że zwycięży swojego prześladowcę. —Bynajmniej!

Oh! panie hrabio,—rzekł śmiejąc się szczerze Mascarot,—racz jw. pan pamiętać, że jestem doradcą prawnym—znam mój kodeks na wylot! Powiem przeto panu, że zrobiłem tęż samą uwagę i zacytowałem tenże sam artykuł prawa, ludziom którzy proponowali mi zajęcie się przeprowadzeniem układów z panem hrabią w tej drażliwej materji.

— Tak!! I cóż odpowiedzieli?

— Przytoczę p. hrabiemu odpowiedź ich dosłownie: „Do licha! mówili, znamy dobrze ten artykuł. Bo przecież, gdyby nie zachodziło przedawnienie w sprawie hrabiego, nie potrzebowalibyśmy pańskiej pomocy—sami potrafilibyśmy udać się wprost do hrabiego de Mussidan i zażądać od niego połowy majątku, którąby on ofiarował nam bez najmniejszego wahania.

Tyle było pewności i przekonania w głosie i twarzy rajfura, że hrabia Mussidan pojął, iż nędznicy reprezentowani przez tego człowieka, wynaleźli niezawodny sposób obrócenia przeciwko niemu skutków morderstwa spełnionego w młodości—jednakże, nieokazując na twarzy niepokoju jakiego doznawał, rzekł swobodnie: —Ba! zdaje się że połowa mego majątku, ocalała szczęśliwie—bo godzi się mniemać, że obecnie, gdy kartki wydarte z pamiętnika pana de Clinchan, stały się szpargałami bez żadnego znaczenia, wymagania tych ichmość będą daleko skromniejsze...

— Oh! mówisz pan, że te kartki są bez żadnego znaczenia... to za wiele znowu!

— Zdaje się jednak, że artykuł kodeksu jasno się wyraża w tym względzie?

Mascarot poprawił okulary—znak to że zamierzał powiedzieć rzecz ważną!

— „Pan hrabia ma słuszność, rzekł.—Nikt też nie myśli ścigać pana na drodze sądowej—ponieważ nie podlegasz pan już obecnie ani śledztwu, ani sądowi za morderstwo popełnione przed dwudziestu trzema laty.

— A więc!

— Wybacz panie hrabio! Lecz nędznicy, w imieniu których przemawiam, ze wstydem wprawdzie—wymyślili kombinacyjkę, która w danym razie, może stać się nieprzyjemną, a prawdę mówiąc, zgubną nawet tak dla pana, jak również i dla barona de Clinchan...

— I... czy można dowiedzieć się o tej kombinacyjce... tak genjalnej?

— Rozumie się! Przecież przybyłem tu jedynie po to ażeby okazać panu hrabiemu jej skutki i dowieść że jest nieodpartą...

— Mów pan—słucham.

— Przypuśćmy tedy najprzód, że pan hrabia odrzucasz wniesioną przezemnie prożbę..

— Do licha! więc to pan prośbą nazywasz?

— O! mój Boże, nazwisko nie stanowi rzeczy! Otóż przypuszczam odmowę ze strony pana hrabiego... Jakież będą jej skutki? Oto nazajutrz, moi kljenci, rumienię się że ich tak nazywam—zamieszczą w jednym z rozgłośnych dzienników artykuł pod skromnym tytułem: *„Opis pewnego polowania"*. Rozumie się, że nie będzie tam wymienionych nazwisk,

* Patrz Nr. 259, 260, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 270, 271, 273, 278, 280, 284 i 285.

wania Porty co do zawieszenia środków surowości zapowiedzianych w *ultimatum* aż do czasu ukończenia prac konferencji; jednocześnie wzywają rząd grecki do przedsięwzięcia środków dla zapobieżenia nieprzyjaznym manifestacjom, jak również wyprawom zbrojnym na lądzie i morzu. Uchwała konferencji zostanie przesłana do Konstantynopola i Aten.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Konstantynopol, 7 stycznia (26 grudnia).* Porta posłała swemu ambasadorowi w Paryżu rozkaz zaprotestowania i wycofania się z konferencji, w razie gdyby rozprawy przeszły po za zakres pięciu punktów ultimatum. (*Ajencja tel. ruska*).

* *Korfu, 5 stycznia (24 grudnia).* Z Aten donoszą: Robione są przygotowania do wojny i armja koncentruje się nad granicą; pobór do wojska rozpoczął się. Rząd ma zamiar zaciągnąć 35,000 ludzi do wojska regularnego i 15,000 do wojska nieregularnego. Petropulakis oskarża konsula francuzkiego. Kapitulował on i został przewieziony do Syry na pokładzie statku tureckiego, wraz z 600 ochotników i kandjotów. Rząd tymczasowy zaprotestował przeciw temu poddaniu się; chce on wytrwać w powstaniu. (*Tamże*).

* *Belgrad, 6 stycznia (25 grudnia).* Dziennik *Narodnost'* donosi, że uorganizowały się dwie nowe bandy bulgarskie. (*Tamże*).

* *Belgrad, 6 stycznia (25 grudnia).* Donoszą ze źródła południowego, że rząd turecki uskutecznia w dalszym ciągu przygotowania do wojny w Bośnji i gromadzi zapasy broni nad granicą Serbji. (*Tamże*).

* *Wiedeń, 8 stycznia (27 grudnia).* Dzisiejsza *Die Presse* donosi, że przypuszczenie do konferencji reprezentanta Grecji, ograniczy się na żądaniu od niego objaśnień co do postawy jego rządu i na bro nieniu takowej. Nie będzie mu służyć prawo ani stawiania wniosków, ani zapisywania swych oświadczeń do protokółu. Podług tegoż pisma, p. Delyanis, grecki minister spraw zagranicznych, nie uda się do Paryża. *Neue fr. Presse* donosi o ewentualnym biegu narad na konferencji, że mocarstwa które podpisały traktat paryzki, sformułują deklarację odpowiednią ultimatum tureckiemu, która zalecona będzie Grecji do przyjęcia i która doręczoną zostanie w Konstantynopolu, poczem Porta ma cofnąć swe ultimatum. (*Wolffs T. B.*)

* *Peszt, 8 stycznia (27 grudnia).* *Lloyd* węgierski donosi, że ministerstwo zawiadomiło sąd miejski, iż za porozumieniem się z ogólnopaństwowem ministerstwem wojny, rozciągnęło kompetencję tego sądu w sprawie Karageorgiewicza także do pogranicza wojennego, lecz jedynie co do prowadzenia śledztwa; akt zaś oskarżenia i wyroki co do mieszkańców pogranicza wojennego, ministerstwo wojny zastrzega sobie. (*Cor. Bür.*)

* *Peszt, 8 stycznia (27 grudnia).* Paweł Almasy, w obec wiadomości, że zamierza on wystąpić jako kontr-kandydat przy wyborze Deaka, oświadcza, że nie przyjmie mandatu ani w Peszcie, ani gdzie indziej. (*Tamże*).

* *Zagrzeb, 8 stycznia (27 grudnia).* Na dzisiejszem posiedzeniu konferencji banackiej, większość oświadczyła się w zasadzie przeciwko projektowi organizacji jak i przeciwko odpowiedzialności sekretarzy stanu; większość, żąda tylko odpowiedzialności bana. Rozprawy były nader ożywione. Jutro odbędzie się znów posiedzenie. W kilku miejscowościach wybuchła ospa epidemiczna i wiele osób już umarło. Chwycono się środków sanitarnych. (*Corr. Bür.*)

* *Berlin, 6 stycznia (25 grudnia).* *Börsenzeitung* donosi z wiarogodnego źródła, że wskutek nalegania mocarstw, Porta zgodzić się miała na odstąpienie od piątego punktu *ultimatum*, co do przyrzeczenia przez Grecję działania zgodnie z prawami narodów i z istniejącemi traktami. (*Corr. Hav. Bul.*).

* *Berlin, 9 stycznia (28 grudnia).* *Nordd. A. Z.* mówiąc znowu o czerwonej księdze austrjackiej pisze: Postępowanie, ażeby przysyłane nie na drodze urzędowej depesze, były podawane do wiadomości publicznej, musi doprowadzić do zerwania stosunków dyplomatycznych. Odpowiedzialność za podobne prowokacje spadnie na rząd austrjacki i zakłóci jego stosunki polityczne. (*Wolffs T. B*)

* *Paryż, 7 stycznia (26 grudnia).* *Etendard* zaprzecza pogłoskom o zamiarze zaprowadzenia zmian w obsadzeniu ambasad francuzkich w Petersburgu, Berlinie i Konstantynopolu. Toż pismo oświadcza, że bezzasadną jest wiadomość, jakoby wszczęte zostały nowe układy w przedmiocie stosunków włosko-rzymskich. (*Wolffs T. B.*).

* *Paryż, 8 stycznia (27 grudnia).* Wiadomość, jakoby Porta cofnęła piąty punkt swego ultimatum, jest bezzasadną. Przeciwnie, Dżemil-pasza otrzymał instrukcję, ażeby bronił na konferencji całego ultimatum i ażeby usiłował, iżby tylko pięć punktów takowego były przedmiotem rozpraw. (*Tamże*).

* *Florencja, 7 stycznia (26 grudnia).* *Gazzetta uffiziale* pisze: Misja powierzona jenerałowi Cadorna w przedmiocie przywrócenia spokojności w niektórych prowincjach Włoch środkowych, oraz proklamacja ogłoszona przez tegoż jenerała, dozna y dobrego przyjęcia ze strony ludności prowincji Bolonja, Reggio i Parma. Wczoraj nie zaszły w tych prowincjach żadne rozruchy, lecz wzburzenie umysłów trwa tam jeszcze i doszło w Pellegrino do wysokiego stopnia. Zresztą panuje na półwyspie zupełna spokojność. (*Tamże*).

* *Florencja, 7 stycznia (26 grudnia).* Posłano kawalerowi Nigra instrukcje. — Prezes ministrów hr. Menabrea udał się do Chambery z powodu zgonu swej matki; wróci on ztamtąd wprost do Florencji. (*Tamże*).

* *Neapol, 9 stycznia (28 grudnia).* Otrzymano od ministra marynarki instrukcję, ażeby porobiono przygotowania do uzbrojenia dziesięciu fregat pancernych, mianowicie pięciu w Neapolu i pięciu w Spezzia. (*Cor. Bür.*)

* *Medjolan, 7 stycznia (26 grudnia).* Korespondencje florenckie donoszą: Minister wojny, za pomocą okólników do prefektów, powołał oficerów i podoficerów znajdujących się na urlopie nieograniczonym. — Minister skarbu zapewnił właścicielom młynów rozmaite ulgi, lecz zarazem zapowiedział środki przymusowe przeciw stawiającym opór. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 8 stycznia (27 grudnia).* Pośpiech w posłaniu wczoraj instrukcji szczegółowych dla reprezentanta Porty na konferencji, zawdzięczać należy, jak zapewniają, wpływowi Francji. Powiadają, że Porta chciała być reprezentowaną na konferencji przez Fuada-Paszę, lecz że ten, dla słabości zdrowia, nie przyjął tej misji. (*Tamże*).

* *Konstantynopol, 7 stycznia (26 grudnia).* Wskutek żądania p. de la Valette, Porta zgodziła się na przesłanie telegrafem instrukcji swojemu reprezentantowi przy konferencji, która zbierze się wreszcie 9 b. m. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Belgrad, 9 stycznia (28 grudnia).* *Widowdan* donosi, że pod Kutszą, w Albanji, zaszła krwawa bitwa pomiędzy chrześcijanami i muzułmanami. (*Tamże*).

* *Lizbona, 7 stycznia (26 grudnia).* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, ministerstwo zakomunikowało wiadomość, że król przyjął podaną przez takowe dymisję.—Zapewniają, że król powołał przez telegraf księcia Saldanha do stolicy. (*Wolffs T. B.*)

* *Londyn, 7 stycznia (26 grudnia).* Korespondent berliński *Timesa* powiada, że Daud-pasza upoważniony został do zakupienia w Paryżu karabinów Chassepot. (*Corr. Hav. Bul.*)

---

* (Ofiary). W zamian zwykłych powinszowań z powodu zbliżającego się Nowego Roku, złożyli na korzyść Mikołajewskiej ochrony dla dzieci żołnierskich w Warszawie: tajny radca M. J. Pawliszczew 3 rsr., i rzeczywisty radca stanu A. C. Zaborowski 3 rsr.

* (Budowa centralnego domu obłąkanych). Myśl urządzenia w Królestwie Polskiem centralnego zakładu do leczenia i pielęgnowania obłąkanych, urzeczywistnia się. Potrzebę u nas takiego zakładu oddawna już uczuwał rząd; przy wzrastającej zaś ludności, w obec niedogodności teraźniejszych zakładów tego rodzaju, nieodpowiednich już ani potrzebom, ani nowościom i postępom współczesnej nauki, potrzeba ta stała się nader naglącą, i dzięki energicznym dążeniom rządu do najspieszniejszego urzeczywistnienia oddawna zamierzonej myśli, możemy obecnie podzielić się niektóremi stanowczemi wiadomościami w tym przedmiocie. Urządzenie zakładu, odpowiadającego wszelkim warunkom leczenia i pielęgnowania chorych na pomięszanie zmysłów, wymagało dojrzałych rozważeń i danych naukowych. Wybór różnych folwarków pod Warszawą (Marymont, Wawrzyszew) i w Warszawie (folwark pomisjonarski) miejscowości na budowę i zastosowanie do nich pro-

---

lecz tylko cyfry i rysopisy nader przezroczyste—nadewszystko zaś zostanie dodany jeden, nieznany dotąd szczegół tego zdarzenia.

— Zapominasz panie Mascarot, że mamy trybunały i że w rzeczach dotyczących potwarzy, dowody nie są ważne...

— Oh! rzekł zacny rajfur, wzruszywszy ramionami—moi klienci nie zapominają nigdy i o niczem—tak dalece, że opierają właśnie ową kombinacyjkę na szczególe przytoczonym przez pana hrabiego. Wprowadzą bowiem do owego opisu polowania, jeszcze jedną, piątą osobę, rozumie się jednego ze swoich... i wymienią tam jego imię i nazwisko. Otóż, ten człowiek, nazajutrz po wydrukowaniu artykułu, zaniesie skargę do sądu. Rozumie się, że on będzie głośno, natarczywie, i drukiem i słowem, domagał się odparcia rzuconej nań potwarzy,—dowodząc że wcale nie znajdował się na owem polowaniu.

— I cóż ztąd?

— To, mości hrabio, że ten człowiek wnosząc swo ją sprawę przed kratki sądowe, wezwie na świadków pana hrabiego, barona de Clinchan i Ludwika—a ponieważ będzie żądał wynagrodzenia za potwarz, powierzy sprawę adwokatowi, także należącemu do spisku... Naturalnie, taki adwokat, odezwie się publicznie w następujący sposób: Nie przeczę, że hrabia de Mussidan jest mordercą, baron Clinchan krzywoprzysięzcą i że Ludwik podszedł dobrą wiarę sędziów—są to fakta o których prawdzie przekonywają dokumenta—lecz mój klient, sędziowie, jest niewinnym i jako człowiek honoru, jako uczciwy obywatel nie może być połączony z temi ludźmi, i t. d. i t. d. Pomyśl pan teraz, że przy tej sprawie znajdzie się częsta sposobność odczytywania owych kartek z pamiętników p. de Clinchan! Nie wiem, czy tłumaczę się dość jasno... lecz...

Niestety! piekielny rajfur wyrażał się tak jasno, że wszelka nadzieja znikła z umysłu pana Mussidan. Jednym rzutem myśli ogarnął on całą przyszłość. Widział już skandal okropny,—widział swoje nazwisko zbeszczeszczone — słyszał całą Francję miotającą nań obelgi — słyszał szmer wzgardy całych tłumów, przytomnych sprawie. A jakaż to dla gazet opozycyjnych pastwa! jakie zgorszenie u dworu i w sferach wyższej arystokracji! Wszystko to ogarnął on od razu umysłem—a przecież siła woli tego człowieka była tak wielką iż nie upadł pod ciosem i zdolnym był rozumować jeszcze w tej chwili. P. de Mussidan, znał dobrze świat i ludzi — domyślał się więc że nędznicy, którzy w tej chwili trzymali mu nóż na gardle, żądając pieniędzy lub honoru — sami muszą się obawiać oka sprawiedliwości; podejrzewał nawet, że w razie gdyby odrzucił ich warunki—nie śmieliby może wystąpić przeciw niemu jawnie...

Możeby nawet, pod wpływem takiego podejrzenia, gdyby w tej sprawie, tylko sam jeden był zagrożony, hrabia byłby gotów stawić opór napaści, i zacząć swoją obronę od wymagania stojącego przed nim ajenta kliki potwarców — lecz musiał pohamować te wszystkie zapędy przez wzgląd na Clinchana, tego najwierniejszego z przyjaciół, który z swoim słabym charakterem i trwożliwą duszą, nie przeżyłby wybuchu takiego skandalu.

Wszystkie te, tak sprzeczne myśli i postanowienia, równoważyły się w umyśle hrabiego, podczas gdy szybkim krokiem przebiegał salę w rozmaitych kierunkach. Obserwując jego gwałtowne ruchy, słysząc wyrazy bezładnie z ust wybiegające, groźne okrzyki i gesta—zacny nasz rajfur, zapytywał samego siebie w duchu,—czy człowiek, który w przystępie gniewu zastrzelił niegdyś człowieka jak zająca, pozwoli mu wyjść drzwiami lub wyrzuci przez okno z tej konferencji — myśli tych jednak niktby nie odgadł z dobrodusznej fizjognomji rajfura, który z uśmiechem łagodnym, założywszy ręce na żołądku, okręcał palce około palca...

Nakoniec, hrabia opanowawszy się zupełnie — pomimo okropnego wstrętu, postanowił być roztropnym. Zatrzymał się więc nagle przed rajfurem i z miną wzgardliwą rzekł sucho:

— Skończmy to raz wreszcie!... Za jaką sumę chcesz pan mi sprzedać te papiery?

— Oh! panie hrabio, zawołał Mascarot z miną niesłusznie posądzonego poczciwca — miałżebyś pan uważać mnie za wspólnika tych ludzi...

— Racz pan, rzekł wzruszając ramionami hrabia, przyznać mi tyleż przynajmniej sprytu ile go sam posiadasz... Do rzeczy więc! Jaką sumę oznaczasz?

— Nie żądają od pana hrabiego pieniędzy, rzekł po chwili wielce kłopotliwego wahania rajfur.

jektów planu (dla czego wzywany był z St.-Petersburga profesor akademji medyczno-chirurgicznej, Baliński), były sprawą kilku ostatnich lat. W lipcu 1868 r., z decyzji Jenerał-Feldmarszałka Hrabiego Namiestnika wydelegowani byli za granicę specjaliści: warszawski budowniczy gubernjalny, F. Tournelle, znany z technicznej działalności i poprzednich swych wycieczek za granicę, i starszy lekarz warszawskiego szpitala Jana Bożego, doktór Rotte, dla obejrzenia i zbadania zakładów tego rodzaju, urządzonych szczególnie w ostatnich czasach w Niemczech i innych państwach zachodniej Europy. Sprawozdanie z ich podróży dostarczyło bogaty materjał do ułożenia projektu nowego zakładu, według wszelkich warunków, jakie uznane zostały za zadawalniające, w skutku długoletnich doświadczeń i gorących, szczególnie w ostatnich czasach, sporów pomiędzy zagranicznymi psychiatrami o systemach budowy zakładów leczenia i pielęgnowania cierpiących na pomięszanie zmysłów. Główny system budowy oficynami rozrzuconemi na znacznej przestrzeni (*en pavillon*) i ciągłemi, zamkniętemi ze wszech stron oficynami na danej miejscowości (*en bloc*) i główne systemy leczenia i pielęgnowania, zależące na urządzeniu: *a*) zakładów zamkniętych, *b)* takichże zakładów i przy nich folwarków uprawianych przez obłąkanych i *c*) kolonij jak w Gele (w Belgji), gdzie włościanie, przez tradycyjne uczucie religijne utrzymują u siebie i pielęgnują chorych, często środkami przekazanymi im przez średniowieczne zabobony i przesądy—okazały się niezupełnie albo całkiem niezadawalniające. System budowy *en pavillon* jest dobry, z powodu swobodnego przewiewu powietrza i dogodności jego odświeżania, ale jest utrudniający dobrą administrację i doglądanie chorych, jest niedogodny pod wieloma względami i nie da się zastosować w klimacie surowym. System budowania *en bloc* jest dogodny dla administracji, ale daje mały dostęp powietrzowi i słońcu, wyradzając wilgoć i miazmata. Z systemów leczenia każdy ma swych gorących obrońców. Niektórzy (jak doktór Grizinger), starali się dowieść niewyleczalności pomięszania zmysłów, i zakłady dla chorych takiego rodzaju uznają za zbyteczne. W lecie 1867 r., w towarzystwie lekarzy wiedeńskich, miały miejsce rozprawy, na których byli obecni: ruski lekarz, doktór Zion, przedstawiciele systemu geljańskiego: doktór Mundi, profesor Schlager, przedstawiciel francuzkiej psychiatrji, doktór Morel, jak również wiedeńscy: profesor Leidesdorff, doktór Magnest i inni. Chociaż poprzednio w Austrji, przy rozprawach o przekształceniu systemu pielęgnowania obłąkanych, obrońcy systemu geljańskiego pod przewodnictwem doktora Mundi otrzymali przewagę nad przedstawicielami innych systemów, lecz podczas wyżej wspomnionych rozpraw, oświadczyła się przeciwko nim większość lekarzy i system ten chyba nieznajdzie nigdy poparcia. Z wszystkich tych rozważeń i doświadczeń okazuje się, że zakłady powinny być budowane oficynami tak połączonemi, aby była dostateczna ilość powietrza i wszelkie dogodności administracji; leczenie zaś i pielęgnowanie powinno być w zakładzie zamkniętym i tylko w części na folwarkach i to nieinaczej, jak przy tymże zakładzie i pod jego administracją. Trzymając się tej zasady i wzorów ogólnego urządzenia zakładów niemieckich (Neustadt, Eberwalde, Osnabrück, Heppenheim, Lingerich), bardziej do nas zbliżonych pod względem potrzeb i klimatu, budowniczy Tournelle i doktór Rotte, po naradzie z dyrektorami zakładów zagranicznych, specjalistami i europejskiemi znakomitościami psychiatrji (na czele których stoi teraz w Niemczech doktór Leer), ułożyli projekt planu. W rzędzie monumentalnych pomników, uwieńczających działalność obecnego namiestnictwa w kraju (Aleksandrowski most przez Wisłę, warszawski ratusz, prawosławna cerkiew na Pradze), radośnie witamy, oczekujący prędkiego rozpoczęcia centralny dom dla obłąkanych. Jako pendant mostu, cerkwi i stacij petersburgskiej i terespolskiej kolei żelaznej, lewy brzeg Wisły z widokiem na cytadelę, Warszawę i Saską-kępę,—przyozdobi się znaczącym pomnikiem troskliwej staranności rządu w chwili radykalnych przekształceń i organicznego zlania się Królestwa z Cesarstwem. Miejscowość do budowy, wybrana i zatwierdzona przez Hrabiego Nzmiestnika, kupiona została od właściciela folwarku Kamionki B., adwokata Filipa Flamma, za rogatkami Moskiewskiemi, na miejscu, gdzie wystawiony jest pomnik bitwy, która stoczona była w 1831 r., na polach Grochowa między szosą brzeską a terespolską koleją żelazną. Na zakład, zaprojektowany na 400 chorych, przedstawiają się dogodności, jakie nie tak łatwo zjednoczyć. Wielkość miasta, z oddaleniem od niego na odległość, zapewniającą z jednej strony komunikację, a z drugiej cichą spokojność, stanowi nie najmniejszą jej zaletę. Miejscowość, oddalona znacznie od Wisły, nie narażona na niebezpieczeństwo powodzi i wylewów rzeki, jako będąca za wałem ochronnym, chociaż teraz nie odznacza się ani malowniczemi okolicami, ani urodzajnością gruntu, po wzniesieniu budowli przybierze inną postać, a po urządzeniu stałej komunikacji, będzie jednem z pięknych zamiejskich miejsc, mających przyszłość rozwoju i pomyślności. Do składu tej miejscowości wszedł i pomnik bitwy grochowskiej z domkiem dla straży i pomnik zbudowania szosy brzeskiej. Tym sposobem cała przestrzeń obejmie dwie włóki czyli 30 desiatin. Zamierzono otoczyć ją wałem ziemnym z alejami do przechadzek, naokoło całego terytorjum. Główny wjazd do niego i do zakładu będzie od strony brzeskiej ku pomnikowi grochowskiej bitwy i teraz już znacznie upiększającemu miejscowość. Budowla zakładu przypadła tak dogodnie pod 45°, że budynki ze wszech stron będą korzystały ze słońca i żadna z ich stron nie będzie wprost wystawiona na północny i zachodni wiatry. Tym sposobem budowa zająwszy wraz z ogrodami do 10 desiatyn, będzie miała za sobą ogrody i budynki folwarku, a na przodzie klomby, park i trzypolowe grunta. Nakoniec rzeka i otwarta miejscowość, zapowiadają obfitość wody, stanowiącej bardzo ważny artykuł w urządzeniu dobrego zakładu dla obłąkanych. Bezwątpienia, urządzenie w tej miejscowości zakładu ściągnie do niej i prywatne przedsiębierstwa, jak tylko rozpoczną się roboty przygotowawcze, a mianowicie otoczenie terytorjum wałem ziemnym z posadzeniem drzew, przygotowanie miejsc i składów dla przyszłych robót, roboty hydrauliczne, zbudowanie studni i t. d. Z rozkładem zaś zakładu i szczegółami projektowanego planu, zapoznamy naszych czytelników w swoim czasie. (*Warsz. Dniew.*)

* (Kronika kościelna). Na wczoraj przypadła uroczystość kościelna dwóch świętych: Agatona papieża i Wilhelma biskupa.—W kaplicy archi-konfraternji literackiej przy kościele katedralnym i metropolitalnym św. Jana, wotywę odprawił ks. Seroczyński; następnie w tymże kościele sumę celebrował ks. kanonik Ditrich, kazanie miał ks. Ponikowski, podczas wotywy amatorowie odśpiewali mszę pasterską Krogulskiego, zaś podczas summy artyści i chóry instytutu muzycznego przy współudziale artystów opery, pod kierunkiem dyrektora Ap. Kątskiego, wykonały Kyrje i gloria Nidermajera, graduale i agnus Gounoda, Credo Brossiga, na ofertorium „Pater noster” Ap. Kątskiego, benedictus Moniuszki.—Do liczby stałych chórów wokalnych przy różnych kościołach, przybył obecnie już należycie skompletowany nowy chór amatorów śpiewających w każde święto w kościele św. Krzyża. **Ф.**

* (Wypadki miejskie). Onegdaj, w domu pod N. 2772, Matylda Zamościk, żona utrzymującego handel wiktuałów, poróżniwszy się z swoim mężem, napiła się kwasu siarczanego, w skutku czego mocno zachorowała i życie jej znajduje się w niebezpieczeństwie; podług zeznania Zamościkowej, trucizna wydana jej została w jednej z tutejszych aptek, za receptą doktorów krakowskich, którą w czasie bytności za granicą otrzymała. Zamościkowa pozostaje na kuracji w własnem mieszkaniu.— W gmachu Aleksandrowskiej cytadeli, w jednym z korytarzy, do trzeżono nieżywego żołnierza 3-ej roty warszawskiego fortecznego batalionu, Mikołaja Kopilina, lat 26 mającego. Dla wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono kogo należy.—Stróż domu N. 1319 i 20, Andrzej Kwiatkowski, pokłóciwszy się z żoną, tak mocno ją popchnął, że taż upadłszy w rynsztok, złamała prawą nogę w dwóch miejscach. Kwiatkowska odesłana do szpitala; o pociągnięcie zaś męża do odpowiedzialności, wydano rozporządzenie.

---

* (Założenie szkoły). Podług doniesienia gazety *Kaukaz*, włościanie wsi Tarumowki w powiecie kizlarskim, uznając że piśmienność w obecnym czasie jest nieodbicie potrzebną dla wzrastającego pokolenia, uchwalili założyć szkołę dla chłopców.

* (P. Lucca) wystąpi ostatni raz na scenie petersburgskiej 28 grudnia; poczem wyjedzie do Berlina. W tymże dniu oczekiwana jest w Petersburgu pani Adelina Patti. *(Birż. Wied.)*

Wypadki w Hiszpanji.

* Depesza z Madrytu z 8-go stycznia donosi, że na wielkim bankiecie wyprawionym w Sewilli, na którym znajdowały się wszystkie władze municypalne, postanowiono posłać do Espartery telegram następującej osnowy: „Zgromadzeni życzą sobie, ażeby jakąkolwiek formę rządu wybiorą kortezy, Espartero stanął na czele rządów państwa”. Demonstracja ta świadczy jedynie ponownie, jak małe postępy umysły w Hiszpanji zrobiły co do ważnej kwestji przyszłych rządów kraju, tak iż stracić prawie należy nadzieję, ażeby powiodło się na drodze konstytucyjnej zaprowadzić rząd regularny i silny. W obec sporów pomiędzy rządem tymczasowym a stronnictwem ultraradykalnem o władzę, karliści nie szczędzą także usiłowań. Powiadają, że w prowincjach północnych gromadzone są znaczne zapasy broni, i że spodziewać się należy, iż wkrótce dokonany zostanie ztamtąd zamach. *Correspondencia* oświadcza wprawdzie, że pogłoska ta jest bezzasadną i przypisuje rozszerzenie jej spekulacji giełdowej, obliczonej na obniżenie się kursów papierów hiszpańskich; lecz papiery te stoją już obecnie tak nizko, iż spekulacja na obniżenie ich kursów nie przyniosłaby już prawie żadnej korzyści. (*Nordd. A. Z.*)

* *Epoca* donosi: Stronnictwo progressistowskie w Sewilli postanowiło połączyć się ze stronnictwem „unji liberalnej”, dla popierania wyborów do kortezów ustawodawczych.—*Ingualdad* powiada w swym numerze z 3-go stycznia, że kortezy nie zgromadzą się, i że nawet w razie zgromadzenia się ich, nie będą one uważane za reprezentację opinji kraju.— Z listu z Madrytu, ogłoszonego przez *Mémorial diplomatique*, okazuje się, że jedyną kombinacją, któraby mia-

---

— Nie chcecie pieniędzy! zawołał zdumiony pan Mussidan—czegoż więc żądacie?

— Ludzie, których jestem tylko wysłańcem, odpowiedział z naciskiem Moscarot, wymagają rzeczy małoznaczącej dla pana hrabiego, która jednak dla nich jest stanowczą. Krótko mówiąc, polecono mi oświadczyć panu hrabiemu, że możesz spać spokojnie, jeżeli raczysz zerwać ułożone małżeństwo pomiędzy baronem de Breulh-Faverley a panną Sabiną, i że kartki z dziennika pana de Clinchan, zostaną zwrócone panu hrabiemu w dniu, w którym panna de Mussidan zaślubi jakiegokolwiek innego pretendenta, którego jej pan przeznaczy.

Ten warunek, był tak dziwnym i niespodziewanym, że hrabia, stał osłupiały przez chwilę.

— Ależ to jest szaleństwo! zawołał wreszcie.—JW. panie—powiedziałem najzupełniejszą prawdę.

Nagle—okropne podejrzenie zbudziło się w umyśle hrabiego.

— A może chcecie—może ośmielacie się, przedstawić mi od siebie kandydata na męża mej córki?

— Jestem zbyt doświadczonym człowiekiem, rzekł, powstając poważnie szanowny rajfur, ażebym przez chwilę nawet mniemał, że pan hrabia zdolny jesteś poświęcić szczęście i honor swej córki dla ocalenia swojego życia nawet!

— Lecz... w takim razie, nie pojmuję..

— Nie zrozumiałeś panie hrabio powodów kierujących działaniami moich kljentów. Zagrażają oni wprawdzie panu, lecz chcą zaszkodzić tylko samemu panu pe Breuhl. Przysięgli sobie że on nie zaślubi miljonowej dziedziczki. Otóż jakkolwiek ich postępowanie względem pana hrabiego jest nikczemne, jednakże cel do którego dążą dałby się usprawiedliwić może...

Zdziwienie pana Mussidan było tak wielkie, iż wpłynęło na stanowczą zmianę w jego umyśle. Rozmowa odtąd przybrała inny charakter—a jakkolwiek hrabia, stawiał jeszcze zarzuty i opierał się — złagodniał jednak widocznie i zdawał się walczyć już z sobą samym tylko.

— Pan de Breuhl, ma już moje słowo... rzekł przechadzając się zwolna po sali...

— Można przecież znaleźć pozór do zerwania układu...

— Lecz.. pani Mussidan popiera bardzo to małżeństwo, ciągle o niem mówi. — Ręczę, że z jej strony spotkam opór silny...

Mascarot milczał.

— Nakoniec, rzekł znowu hrabia, obawiam się, czy moja córka, nie zmartwi się bardzo z powodu tego zerwania.

— Oh! rzekł rajfur, pomny relacij Florestana— z tej strony, pan hrabia może być spokojnym. Osoba takiego rodu i wychowania jak panna Sabina nie podlega zazwyczaj wrażeniom zbyt silnym.

Przez kwadrans jeszcze hrabia opierał się — myśl że tacy nędznicy narzucają mu swoją wolę oburzała go głównie—lecz czuł że honor jego zostaje w ręku tych łotrów i uległ.

— Zgoda! rzekł wreszcie, moja córka nie pójdzie za pana de Breuhl.

Mascarot zwyciężył—lecz twarz jego nie zdradzała żadnego wzruszenia—powoli, z uniżonemi ukłonami, opuścił on hrabiego. Dopiero schodząc ze schodów zatarł ręce z radości.

— Jeżeli, szepnął z cicha, Hortebizowi powiodło się również pomyślnie z hrabiną — to mamy nasz interes w kieszeni. *(d. c. n)*

ła po swej stronie sympatje kraju, byłoby wyniesienie na tron hiszpański księcia Alfonsa, syna Izabeli II, z dodaniem mu rady regencyjnej. Książę Asturji dojdzie niebawem do 11½ lat wieku, chodziłoby przeto, jak powiada korespondent pomienionej gazety, jedynie o rejencję, któraby trwała tylko półtrzecia roku i którą można by nawet skrócić.

* Z Hiszpanji nie donoszą o nowych ruchach powstańczych, lecz w stolicy odbył się meeting demokratyczny, nadzwyczaj hałaśliwy i gwałtowny. Oskarżono na nim publicznie rząd tymczasowy o zdradę ojczyzny, wolności i wszechwładztwa narodowego. Wśród tej burzy, jeden z demokratów, mniej gwałtowny, wezwał do porządku i umiarkowania stronników rzeczypospolitej. (*La Fr.*)

* Dziennik *France* pisze pod datą 7-go stycznia: „Nie wiemy w jakim celu też same dzienniki, które donosiły poprzednio, że Francja popiera kandydaturę księcia Asturji do tronu hiszpańskiego, zapewniają obecnie, że popiera ona kandydaturę księcia Carignan. Nie wahamy się oświadczyć, że to drugie twierdzenie jest również bezzasadne jak i pierwsze. Rząd francuzki przestrzegał dotąd neutralność bezwzględną i ze wszystkiego wnosić można, że nie zaniecha tej oględności".

* *Times* zamieścił ciekawy artykuł o przypuszczalnem odstąpieniu Hiszpanji Gibraltaru. Dziennik City londyński mało okazuje chęci do zrzeczenia się tej pozycji strategicznej, ważność której zmniejszyła się tymczasem wskutek postępu sztuki wojskowej. Według *Timesa*, nie należałoby odstępować wielkiego trofeu uświęconego przez historję dla czystego zapobieżenia mniemanym drażliwościom. Dziennik ten powiada dalej, że nie nadszedł jeszcze czas uważania tej kwestji za fakt możliwy natychmiast do urzeczywistnienia. *Times* podaje do swoich uwag obszerne powody. Według niego, Hiszpanja nie byłaby w stanie przyjąć tego ustępstwa, i każde inne mocarstwo mogłoby wtenczas opanować Gibraltar opuszczony przez anglików i dla utrzymania tej pozycji, czyniłoby jak najenergiczniejsze wysilenia. Obawy *Timesa* są czysto chimeryczne; wie on o tem tak dobrze jak każdy inny. Posiadanie klucza od Gibraltaru jest zabytkiem starej polityki, zmienionym dziś do niepoznania. W obec przyjętej wszędzie zasady narodowości, zajmowanie odosobnionego punktu na terytorjum obcem uważaneby było przez Europę za dziwaczność, i żadne mocarstwo nie myślałoby nigdy o czemś podobnem. (*La Patr.*)

* *La Fr.* z dnia 8 go stycznia pisze: Wiadomości z Hiszpanji są dziś nieco więcej uspokajające. Na półwyspie panuje obecnie spokojność; stan wojenny zniesiony został w Kadyksie; ma być on zniesiony także wkrótce w Maladze, ale spodziewano się wczoraj powstania w Madrycie. Komitet narodowy republikański wydał do swoich stronników politycznych manifest dotyczący wyborów. Według tej proklamacji, każdy dzielny wyborca republikański powinien silnie agitować opinję, kierować wolą przez propagowanie idei demokratycznych, głosować tylko za kandydatami, którzy odznaczyli się szczególnie przemawianiem za formą rządu republikańskiego. Hasłem wyborczem zaś stronników formy monarchicznej są następujące wyrazy manifestu: jedność, skupienie usiłowań wszystkich liberalnych, to jest rewolucyjnych. „Potrzeba"—powiedziano w tym manifeście,—„ażeby ustały osobiste współzawodnictwa, i ażeby ambicje poświęcone były dla stronnictwa". Przyjaciele wolności uregulowanej, przeciwnicy demagogji, stronnicy monarchji, skorzystają, jak tego spodziewać się należy, z tej wyborne rady.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Kwestje galicyjska i czeska.—Wybory w Węgrzech). *Wiedeń, 7 stycznia.* Ponieważ osiągnięto nareszcie ten rezultat, że konferencja ma usiłować w Paryżu dojść do pojednania pomiędzy Turcją i Grecją, przeto i tutejsi politycy, dążący do pojednania, zaczynają znowu szerzyć pogłoski o usiłowaniach porozumienia się rządu z galicjanami i czechami. Mówią znowu o układach prowadzonych z temi frakcjami opozycyjnemi: układy z czechami mają być prowadzone przy pośrednictwie deputowanych niemiecko czeskich, podczas gdy rząd usiłować będzie porozumieć się bezpośrednio z galicjanami. Lecz dopóki wiadomości w tym względzie nie przybiorą formy bardziej stanowczej, dopóty nie można będzie przywiązywać do nich wagi. Toż samo powiedzieć należy o pogłoskach w przedmiocie koalicji słowiańskiej na południu i o propozycjach robionych w tym względzie ministerstwu przez samychże słowian. — Wielkie wrażenie wywarła tu wiadomość otrzymana z Pesztu, że lewy kraniec w okręgu wyborczym wewnętrznym tego miasta zamieza postawić na przyszłych wyborach hr. Almasy'ego jako kontr-kandydata przeciw p. Deakowi. Będzie to jedynie demonstracja, albowiem nie ulega najmniejszej wątpliwości, że Deak odniesie przy wyborach zwycięztwo; w każdym atoli razie postępowanie lewego krańca dowodzi, że dąży on usilnie do podkopania powagi Deaka, któremu kraj zawdzięcza pojednanie, delegacje i tym podobne rzeczy. (*Nordd. A. Z.*).

* (Wiadomości z Pesztu). Do gazety chorwackiej *Nowi Pozor* piszą z Pesztu pod datą 6-go stycznia: Wczoraj ukończone zostało śledztwo w sprawie byłego księcia Karageorgiewicza; inkwirent sądowy Szarvasy złoży wkrótce sądowi swe sprawozdanie. W przyszłym tygodniu wysłuchani zostaną świadkowie. Pod Felegyhaz'em zaszła utarczka pomiędzy oddziałem wojsk i rozbójnikami; ujęto 23 rozbójników; jeden żołnierz został ciężko raniony. — W miejsce rozwiązanego klubu demokratycznego, otwarty został w Peszcie, 3-go stycznia, „klub narodowy," pod prezydencją Vidats'a; przy tej sposobności posłano do Kossutha telegram z powinszowaniem.—W Peszcie otrzymano wiadomość z Konstantynopola, że Stany Zjednoczone zamierzają udzielić Grecji pożyczkę w wysokości czterech miljonów dolarów na kupno broni. — Z Sybin'a (Hermanstadt) donoszą o wielkich rozruchach; wyborcy rumuńscy chcieli wyprawić kocią muzykę biskupowi Szagunie, lecz ten opuścił incognito Sybin, wojska zaś otoczyły jego mieszkanie dla zapobieżenia rabunkowi. Rumuni z okolic Sybina kupowali karabiny i rewolwery i rozdawali je ludowi.

* (Wiadomości ze Lwowa.—Broszura.—Nowe czasopismo.—Stan powietrza). *Słowo* lwowskie pisze: Dnia 19-go grudnia zmarł we Lwowie naczelny audytor Józef Skorkowski, rodem czech, który pracował wiele na korzyść literatury czeskiej i który był wielce poważany przez czechów przemieszkujących we Lwowie. Policja zabroniła wdowie jego porozlepiać ogłoszenia czeskie o jego zgonie. — Wyszła obecnie z druku w Wiedniu broszura Liwczaka, pod tytułem: *Die Lösung des aëronautischen Problems der Luftsschiffahrts Frage von Joseph Livtschak. Wien 1869.* („Rozwiązanie zagadnienia aeronautycznego co do kwestji żeglugi nadpowietrznej, przez Józefa Liwczaka"). Broszura ta obejmuje wykład naukowy tych zasad aeronautyki, które p. Liwczak zamierza zastosować do wynalezionego przez niego sposobu budowy balonów. Ciekawa jest rzecz, jak ocenią tę pracę specjaliści.—Od nowego roku zacznie wychodzić w Kołomyi nowe czasopismo humorystyczne z drzeworytami, pod tytułem *Kropiło*, które zastąpi czasopismo *Strachopud*, tak lubione przez publiczność. Pierwszy numer *Kropiła* wyszedł już z drukarni M. Biełousa, lecz nie został jeszcze puszczony w obieg z powodu nie wykonania żądanych formalności, po wyważaniu się z których redakcja ogłosi warunki i cenę prenumeraty. — Taż gazeta pisze: Nadzwyczaj ciepła pogoda, trwająca od miesiąca przeszło, oddziaływa bardzo szkodliwie na stan sanitarny i sprawia silne choroby kataralne. W Wiedniu, podczas świąt Bożego Narodzenia podług nowego stylu, termometr wskazywał 16 stopni ciepła, skutkiem czego u stóp góry ukazały się pierwsze kwiaty wiosenne, oraz zakwitły, jak gdyby w maju, leszczyna, topole i wierzby.

Francja.

* (Konferencja). *Mém. diplom.* zwraca uwagę na to, że ponieważ *ultimatum* tureckie jest dokumentem nie dającem się w niczem odmienić, a który powinien być wprzód przyjęty albo odrzucony, nie może ono być przedstawić konferencji do nowego rozpatrzenia. Potrzeba odstąpić od formy *ultimatum* i ograniczyć reklamacje Porty do noty wymotywowanej, przeznaczonej szczególnie do rozpatrzenia przez konferencję. Ponieważ dopiero 29-go grudnia wysłane zostało do wysokiej Porty i do Aten zaproszenie na konferencję, potrzeba będzie po przyjęciu przez jedną i drugą stronę zaproszenia, pozostawić czas, ażeby Porta mogła zredagować tę notę wymotywowaną, i ażeby Turcja i Grecja mogły nadesłać swoim reprezentantom potrzebne w tym względzie instrukcje. Z tego tylko powodu otwarcie konferencji odroczone zostało do 9-go stycznia. *Mém. dipl.* dodaje, że konferencja będzie w możności spełnić swoje zadanie po kilku posiedzeniach. (*Nord.*)

* (Stosunki z Rzymem). *La Patr.* z d. 7-go stycznia pisze: Z różnych korespondencji zagranicznych dowiadujemy się o zawiązanych niby przez rząd francuzki układach co do zmiany polityki francuzkiej względem stolicy apostolskiej. Sądzimy, że pogłoski obiegające w tym przedmiocie są całkiem bezzasadne. Zaprzeczyliśmy już pogłosce o odwołaniu margrabiego de Banneville. Z niczego nawet nie można wnosić, ażeby gabinet tuileryjski miał zamiar zmieniać swoją postawę względem rządu papiezkiego.

* (P. Mensdorff-Pouilly). *La Fr.* z d. 8-go stycznia pisze: Mylną jest wiadomość, jakoby p. Mensdorff Pouilly przybył do Paryża z misją dyplomatyczną od rządu austrjackiego. Nie było nigdy mowy o podróży tego dyplomaty, a zatem wiadomość o powierzonej mu misji jest czysto zmyśloną.

* (Zaprzeczenie). Czytamy w dzienniku *France* pod datą 7-go stycznia: „*Gazette de Lausanne* donosi, że margr. de Lavalette wystósował jakoby okólnik do ajentów dyplomatycznych francuzkich za granicą, w przedmiocie napaści, jakich cesarz Napoleon może być przedmiotem ze strony dzienników w krajach, w których ajenci pomienieni reprezentują rząd cesarski. Pismo to, przekręcając prawdę, nadmienia, że okólnik ten ma na celu wytoczenie tym dziennikom procesów. Nasze informacje stawiają nas w możności dania zapewnienia, że instrukcje udzielone przez ministra spraw zagranicznych ajentom dyplomatycznym francuzkim, są przeciwnie również umiarkowane jak i liberalne, dowodem czego służy zaniechanie procesu wytoczonego w Lipsku dziennikowi, który wychodzi tamże i który był oskarżony o ogłoszenie napaści obelżywych, skierowanych przeciw cesarzowi francuzów."

* (List p. Séguier). Przedmiotem rozmowy powszechnej w Paryżu jest list, w którym baron Séguier, prokurator cesarski w Tuluzie, motywuje swe podanie do dymisji tą okolicznością, że podczas ostatnich procesów prasowych, minister sprawiedliwości usiłował wywierać wpływ bezpośredni na decyzje sądu tuluzskiego, którego posiedzenia odbywały się oprócz tego pod dozorem ajentów policyjnych. Przedwczesnem byłoby dawać zdanie co do ciężkich oskarżeń, skierowanych przez pomienionego urzędnika przeciw swemu zwierzchnikowi, dopóki ten ostatni nie odpowie ze swej strony. Pisma półurzędowe zachowują jeszcze dotąd w tej sprawie milczenie. Prasa zaś liberalna, która, jak wiadomo, nie uwzględnia w takich wypadkach słusznej zasady: *audiatur et altera pars*, nie szczędzi pochwał dla barona Séguier i potępia surowo rząd. Pisma liberalne nazywają barona Séguier godnym następcą tego Séguier'a, który będąc pierwszym prezesem sądu apelacyjnego w Paryżu za czasów restauracji, wyrzekł pamiętne wyrazy: „Sąd wydaje wyroki, lecz nie świadczy żadnych usług!" Przepowiadają one dymisję ministra sprawiedliwości, jako bezpośredni skutek wypadku zaszłego w Tuluzie. (*Nord. A. Z.*)

Włochy i Rzym.

* (Konsystorz.—Błędna wiadomość). Gazeta wiedeńska *Zukunft* donosi, że na konsystorzu tajnym, odbytym 21-go grudnia, papież Pius IX nie wspomniał wcale w swej alokucji o Polsce, a mówił jedynie o smutnem położeniu kościoła katolickiego w Hiszpanji. Taż gazeta podaje rozmaite szczegóły, poczerpnięte widocznie z jej własnej wyobraźni, o układach prowadzonych jakoby w Rzymie pomiędzy kurją papiezką i rzeczywistym radcą tajnym Wałujewym; lecz po znanem oświadczeniu gazety *Journal de St. Petersbourg* o tem, że p. Wałujew nie otrzymał od swego rządu żadnego polecenia urzędowego, opowiadania w tym względzie gazety wiedeńskiej nie przedstawiają żadnego interesu.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Poddani greccy). Z powodu trudności, jakie okazały się przy wprowadzeniu w wykonanie środków co do wygnania poddanych heleńskich, wysoka Porta wydała niektóre rozporządzenia dotyczące tak interesów handlowych, jak i ogólnego bezpieczeństwa cesarstwa. Warunki te są następujące: 1. Ponieważ traktaty zawarte przez wysoką Portę z Grecją, na skutek zerwania stosunków pomiędzy obu rządami zostały zawieszone, wszyscy zatem grecy zamieszkali w Turcji podcięgnięci zostali pod prawa krajowe we wszystkich swoich interesach, czy to handlowych, czy policyjnych, czy też sprawach innego rodzaju. 2. Za poddanych greckich uważani są ci, którzy zrodzeni są z rodziców poddanych heleńskich, albo którzy przyjęli tę narodowość na mocy traktatu londyńskiego. Co do osób należących do tej kategorji, rząd cesarski skaże na wygnanie tylko tych, którym niezechce pozwolić przebywać dłużej na terytorjum otomańskiem. Władze tureckie zatem winne będą jak najdokładniej rozpoznać, do jakiej kategorji należą poddani greccy, dla odróżnienia ludzi uczciwych od burzliwych i zawiadomić o tem rząd cesarski. Co do osób, które chociaż były poddanemi tureckiemi, ale które czy to od konsulów, czy też w inny jaki sposób otrzymały paszporta heleńskie, takowe zmuszone będą albo wyrzec się swoich paszportów i powrócić do pierwotnej swojej narodowości, albo też bezpowrotnie opuścić cesarstwo, gdyż w razie powrotu uważane będą za poddanych tureckich. Osoby należące do tej kategorji, wezwane zostaną do opusz-

czenia terytorjum otomańskiego i udania się dokąd zechcą, a jeżeli tego nie uczynią w oznaczonym terminie, zmuszone będą uledz temu rozporządzeniu w formach przepisanych. 3. Rozporządzenie to nie zmienia w niczem postanowienia wydanego poprzednio względem greckich statków handlowych. (*Cor. Hav. Bul.*).

* (Flotylla). Doniesiono już o tem, że w m. grudniu wysłane zostały kanonierki z marynarki tureckiej dla obserwacji na morzu Adrjatyckiem. Wiadomość ta potwierdzoną została przez depeszę z Trjestu z d. 5-go stycznia, donoszącą, że pomienione statki wysłane zostały dla tego, że są lekkie, i że zwiedziły po kolei Arta, Aylona, Preveza w niższej Albanji, Antivari i Durazzo w wyższej Albanji i kilka innych punktów na wybrzeżu adrjatyckiem. Kraj jest zupełnie spokojny, i zajście turecko-greckie nie sprowadziło żadnego zawikłania. (*La Patr.*).

* (Widoki wojny). Dzienniki austrjackie zajęte są przygotowaniami wojennemi; wykazują one najmniejszą oznakę wojenną, i nie ma dnia, w którymby nie zwróciły na nią swojej uwagi. Twierdzą one, że obok postawy zaczepnej w obec układów, Turcja podniosła do 80,000 ludzi korpus armji pod dowództwem Omer-paszy. *Débatte* dowodzi, że pozostawiwszy 20,000 żołnierzy w Epirze i Tesalji, naczelny wódz turecki może maszerować wprost do Aten bez przeszkody ze strony armji helańskiej. *Debatte* zapomniała dodać, że konferencja przeznaczoną jest do unicestwienia tych projektów strategicznych. Z depesz i korespondencji okazuje się, że rząd grecki odwołał się w naglący sposób do ludności, zalecając tworzenie wszędzie komitetów dla zbierania potrzebnych funduszów, czy to tytułem ofiar, czy też pożyczki. (*La Patr.*)

Portugalja.

* (Ministerstwo). Podług pogłoski, ministerstwo portugalskie podało się do dymisji i książę Loulé otrzymał polecenie utworzenia nowego ministerstwa. Pogłoska ta potrzebuje potwierdzenia. (*Nordd. A. Z.*).

Anglja.

* (Zmniejszenie podatków). Nowy gabinet angielski zmuszony będzie opłacić się krajowi zmniejszeniem wydatków w przyszłym budżecie, o trzy miljony funtów szterlingów. Mówią również o reformie celnej i pozostawieniu w taryfie tylko sześciu artykułów zamiast dotychczasowych siedmnastu. Dodatki do podatków stałych zastąpić mają podatki konsumcyjne zmniejszone albo zniesione. (*La Fr.*).

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). Z placu wojny w Paragwaju ostatnia poczta przywiozła mało takich wiadomości, na wiarogodności którychby można polegać. Brazylijczycy mówią o wielkiej bitwie, którą zamierzają stoczyć, i przystępują do utworzenia nowego korpusu, który ma wynosić 15,000 ludzi. Zamiast wiadomości podanej ze źródła paragwajskiego o niepomyślnym szturmie przypuszczonym do Angostury, brazylijczycy donoszą jedynie o silnej kanonadzie pomiędzy szańcami i flotą. Dyktator Lopez ogłosił proklamację, w której powstaje mocno na obcych napastników z kraju niewolników i na zdrajców miejscowych, oraz wzywa wojska, ażeby zwyciężyły lub poległy z chwałą. — Obecnie, kiedy ostatnia poczta z Ameryki południowej przywiozła najnowsze dzienniki tameczne, mamy niektóre bliższe wiadomości o działaniach na placu boju w Paragwaju. Potwierdza się, że wojska sprzymierzone doznały w ostatnich czasach niepowodzenia. Podług *Anglo-Brasilian Times*, dzień 19 go listopada był przeznaczony do powszechnego ataku, lecz rzeka wezbrała tak znacznie, że uznano za niebezpieczne przeprawić na drugą stronę wojska, które znajdowały się w Chaco. Poprzestano przeto na ataku skierowanym przez flotę pancerną przeciw Angostura. Wszczęła się z obu stron silna kanonada i załoga odpowiadała skutecznie na ogień brazylijczyków strzałami z 14-u dział. Nie ma żadnej wzmianki o stratach poniesionych przez paragwajczyków. Cztery statki pancerne brazylijskie zostały znacznie uszkodzone. Na lądzie przedsiębrany był tylko rekonesans przeciw forpocztom paragwajczyków, przy której to sposobności korpus stojący w Chaco wykonał demonstrację. Powiadają, że korpus ten doprowadzony został do siły 15,000 ludzi i zaopatrzony oficerami w łodzie kanonjerskie i we wszelkie rekwizyta wojenne. Ma on przejść za pierwszym rozkazem na drugą stronę rzeki. Flota zasłaniać będzie to poruszenie. Inne wiadomości nie przedstawiają żadnego interesu, dotyczą bowiem nieznacznych utarczek forpocztowych. Statek wojenny francuzki zabrał na swój pokład nie tylko poddanych angielskich, lecz także tych francuzów, którzy życzyli sobie opuścić Paragwaj. (*Nordd. A. Z.*).

Azja.

* (Wypadki w Japonji). Donoszą, że powstanie w Japonji zostało przytłumione i że powstańcy poddali się mikadzie. W rocznicę urodzin tego ostatniego odbyła się w Yokohamie wielka parada załogi angielskiej i proklamowanie jego pełnoletności uczczone zostało salwami z dział. W przedmiocie otwarcia portu Jeddo dla handlu zagranicznego, odbywa się konferencja. (*Nordd. A. Z.*).

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwow, 6 stycznia.

Ksiądz Naumowicz.—Nadzieje. – Artykuł *Dziennika lwowskiego.*

Księdza Naumowicza (rusina), którego *Narodówka* bardziej się boi aniżeli „bomb i granatów,"—wybrano na członka do rady powiatowej 107 głosami przeciw 1, a zatem jednogłośnie, co *Narodówka* wie działa!

Nadzieja polonofilów otrzymania od rządu podarków noworocznych, spełzła na niczem;—spodziewano się wiele, tymczasem właśnie dla tego nie otrzymano nic. *Narodówka* pocieszała się przynajmniej tem, że minister Giskra miał się wyrazić, iż niektóre ustępy rezolucji sejmu galicyjskiego, są „discutirbar," *Dziennikowi lwowskiemu* zdawało się to jednak za mało, on chciał przyjęcia rezolucji w czambuł, a teraz kiedy to „discutirbar" pokazało się jako czczą paplaniną dziennikarstwa naszego, gdyż minister Giskra nie uznał nawet za dobre przedłożyć tę sławną rezolucję radzie państwa, *Dziennik* ten oświadcza, że on tego się spodziewał po ministerstwie obecnem. Zwykła to jego śpiewka wszechwiedzy.

Wydalanie nieproszenie przybywających emigrantów polskich, jest obecnie na porządku dziennym, a nie ma dnia, żeby jednego lub dwóch takich gości nie wydalono, ale też musicie wiedzieć, że napływ ich jest ogromny, nawet wiele do myślenia dający.

Niezwykłe wrażenie zrobił tu wczorajszy artykuł *Dziennika lwowskiego* pod tytułem: „Trzeci rozbiór Austrji"—tak pomiędzy publiką jak i sferami rządowemi;—autor bowiem porównywa rozbiory Polski do rozbiorów Austrji, które podług jego zdania są do siebie zupełnie podobnemi; — przyznaje, że upadek Polski nastąpił w skutek tego, że rządy jej przyniosły ze sobą na świat zaród śmiertelnej choroby, a przynajmniej w ciągu swego istnienia, nabawiły się takowej, a niechcąc lub nie umiejąc używać leków, zginęły przedwcześnie. Otóż doświadczywszy tego na własnych rządach, widzi to samo na Austrji, a że pomimo tylu klęsk na wewnątrz i zewnątrz, Austrja jeszcze nie upadła, przypisuje to autor jedynie poświęceniu jej ludów. Podług niego jednak, niebezpieczeństwo jeszcze nie minęło, dla tego upomina austrjacko-węgierskich mężów stanu, by nie wyrzekli już teraz: „Nasza wygrana." Przytaczając dalej pierwszy rozbiór Austrji w roku 1859, kiedy Francja zmusiła Austrję do odstąpienia Lombardji, a drugi w roku 1866, który nastąpił przez oddanie Wenecji Włochom, a to z przyczyny opuszczenia ją przez dawnych jej przyjaciół (Prusy i Rosję), przyczem utraciła bezpowrotnie wpływ i charakter państwa niemieckiego. Trzeciego rozbioru Austrji wprawdzie jeszcze nie ma, ale autor przepowiada, że jeżeli dalej przeciw prądowi postępować będzie, to prowincje niemieckie Austrji przypadłyby Niemcom, polacy zagarnięci by byli przez sąsiada północy (Rosję), a Austrja przeobrażoną by była w królestwo węgierskie lub naddunajskie. W skutek rozpadnięcia się Austrji, tedy konkluduje autor, że zmiana taka, choć bardzo dotkliwa, nie byłaby wcale zabójczą dla polaków; pociesza się tedy tą myślą i radzi centrałom wiedeńskim, by nie przybierali w obec polaków groźnej postawy, i niech ich nie straszą, gdyż nawet w najgorszych stosunkach nie postradają polacy nigdy narodowej swej odrębności (?!)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 30 Grudnia (11 Stycznia)

Stan pogody.

Dziś z rana + 0'4, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	764.1	763.6
Termometr Reaum	— 0'3	+ 0'2
Stan nieba	pochmurny	nap. pogodn.

Największe ciepło + 1'4 R. Największe zimno — 0'8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 10.

Kalendarz.

We wtorek, 31 grudnia (12 stycznia), — św. Arkadjusza męcz. — Słońce wsch. o godz. 8 min. 6; zach. o godz. 4 min. 13.

We środę, 1 (13) stycznia, — śśw. Weroniki i Gertrudy pan.—Słońce wsch. o godz. 8 min. 5; zach. o godz. 4 min. 15.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.— We środę, — *w teatrze rozmaitości*: dramat **Montjoye** (wystąpienie p. Kwiecińskiego); we czwartek,— *w teatrze wielkim*: opera **Otello**, przez artystów włoskich; abonament N. 3 lit. B; w piątek, — *w teatrze wielkim*: trajedja **Zbójcy**; w sobotę, — *w teatrze wielkim*: opera **Carlo il Temerario**, przez artystów włoskich; abonament N. 4 lit. A.,— *w teatrze rozmaitości*: komedja **Drzemka pana Prospera**; **Indjana i Charlemagne**; w niedzielę,— *w teatrze wielkim*: opera **Orfeusz w Piekle**,— *w teatrze rozmaitości*: komedje **Przysługa** i **Sztuka przypodobania się**; trzecia **Maskarada**, na której dane będą: w teatrze wielkim: balet **Na kwaterze**,— w teatrze rozmaitości: monodram: **Icek zapieczętowany**.

TEATR WIELKI. — *Jutro*, we wtorek, opera **Carlo il Temerario**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony.— *Wczoraj*, w niedzielę, dawano balet **Rozbójnik morski**, było osób 474. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano operę **Don Giovanni (Don Juan)**, przez artystów włoskich, było osob 592.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, komedja w 4 aktach, **Pan Jowialski**.— Osoby: Pan Jowialski — p. *Rychter*; Pani Jowialska — panna *Micińska*; Szambelan Jowialski ich syn — p. *Żółkowski*; Szambelanowa jego żona — pani *Mazurowska*; Helena córka Szambelana z pierwszego małżeństwa — pani *Ostrowska*; Janusz — p. *Grzywiński*; Ludmir — p. *Świeszewski*; Wiktor — p. *Piasecki*, Lokaj — p. *Adler*. — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano komedje **Postanowienia** i **Ćwiartka papieru**, było osób 592.— *Onegdaj*, w sobotę, dawano komedję **Drzemka pana Prospera**; krotochwilę **O chlebie i wodzie**, było osób 666.

W SALACH REDUTOWYCH. — *Wczoraj*, w niedzielę, na drugiej **Maskaradzie**, było osób 473.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Wczoraj*, w niedzielę, na **Koncercie orkiestry** pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhnego, było osób 1050.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR PRZY ULICY HRABIEGO BERGA. — *Ostatni tydzień.— Dziś*, w poniedziałek, **Wielkie przedstawienie trupy Japończyków**.— Cena miejsc o połowę zniżona.—Początek o godzinie 7-ej.— *Jutro*, we wtorek, **Wielkie Przedstawienie**, na benefis braci *Tora* i *Tassa*, po raz 1-y *wielkie balansowanie z koszem kwiatowym*, wykona *Harrosan*;— *La dance au corde volante*, wyk. panna *Omdtu-Sun*;— *Ewolucje na olbrzymiej piramidzie*, wykona mały *Tomy*.

ORFEUM (przy ulicy Miodowej w domu Lessera).— *Dziś i codziennie*, **sztuki magiczne i obrazy optyczno-fizyczne** p. *Lessera*. — Co trzeci dzień nowy program. — Początek o godzinie $7^{1}/_{2}$ wieczorem.

PRADO (zakład gastronomiczno - spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — *Codziennie* jest otwarty.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał lejtnant książę *Szachowski*, archangielski gubernator książę *Gagarin* i tajny radca *Bruk* z Petersburga; rzeczywisty radca stanu *Wierniewicz*, z Landwerowa; — wyjechali: jenerał-major *Wiggorst*, do Białego Stoku; fligiel-adjutant *Klodt*, do Petersburga.

* W dniu 29 (10) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 10, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4; razem 28;— **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan*: —; *starozakonnych*: —;— **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 8, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3; razem 27.

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 29 Grudnia (10 Stycznia) 1868/9 roku.

Z PARYŻA.		
Renta 3%		70 40
Renta Włoska		54 70
Akcje Kredytu Ruchomego		282
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		92 ¾

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 8432. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskim na 269 posiedzeniu w dniu 11 (23) Października r. b odbytem, zapis sumy rs. 750 na fundusz wieczysty pod nadzorem Warszawskiego Rabina, z przeznaczeniem corocznie części procentów od tej sumy na nabożeństwo żałobne, przez niegdy Szajndlę z Rappaportów Białostocką, testamentem urzędowym z dnia 1 (13) Stycznia 1862 r. uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w testamencie oznaczonemi zatwierdził.

Warszawa d. 19 (31 Grudnia 1868 r
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 8433. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem na 269 posiedzeniu w dniu 11 (23) Października r. b. odbytem, zapis osady czynszowej Nr 11 w kolonji Rassowy, Powiecie Rawskim, na rzecz miejscowej szkółki elementarnej, przez niegdy Pawła Łubosiewicza, testamentem urzędowym z dnia 5 (17) Lipca 1859 r. uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami szczegółowo w testamencie wyrażonemi, zatwierdził.

Warszawa d 19 (31) Grudnia 1868 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski

N. D. 8431. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, na 270 Posiedzeniu w dniu 18 (30) Października r. b. odbytem, darowiznę sumy rs. 1,400 w akcjach Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej, na rzecz Warszawskiej gminy Żydowskiej, przez Józefa Lande, aktem urzędowym z dnia 19 (31) Marca r. b. uczynioną i prawnie zaakceptowaną w myśl art 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w akcie darowizny bliżej oznaczonymi, zatwierdził.

Warszawa d. 12 (24) Grudnia 1868 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 8265. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości stron interesowanych, iż na mocy otrzymanego drogą urzędową doniesienia o nastąpionej w d. 12 Sierpnia r. b. w Gonui śmierci Franciszka Sadowskiego, lat 57 liczącego, syna Jana Apolonjusza, rodem z Warszawy, poleciła Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, aby wydał odpowiednie, art. 94 K. C. P. zarządzenie, co do spisania aktu zejścia zmarłego,

Warszawa d. 9 (21) Grudnia 1868 r.
Członek Komisji,
Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 8552. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Zawiadamiając właścicieli, rządców i dzierżawców posesji w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze położonych, że z dniem 2 (14) Stycznia r. b. rozpoczyna się pobór:

A. w kasie Głównej Ekonomicznej.

Czynszów z gruntów na Pradze położonych za rok 1869, tudzież pierwszych rat za tenże rok kanonu z realności miejskich i jatek rzeźniczych.

Czynszu z gruntów Saskiej-kępy, prowizji od kapitałów miejskich i procentów od pożyczek budowlanych, oraz opłaty kwaterunkowej.

B. w kasie Dochodów Skarbowych.

Pierwszych rat za rok 1869, dzierżawy z domów skonfiskowanych, oraz zwrotu pożyczki za cynk

C. w kasie Poborowo Pomocniczej.

Pierwszej raty za rok 1869, opłaty kominowej.

Wzywa tychże kontrybuentów, aby pomienione należności od nich przypadające jako to:

Dzierżawy, zwrot pożyczek, czynsz z gruntów, kanony z realności i jatek, prowizji od kapitałów, czynsze z Saskiej-kępy opłaty kwaterunkowe i kominowe w ciągu jednego miesiąca licząc od powyższej daty rozpoczynającego się poboru, zaś prowizje od pożyczek budowlanych według zobowiązania się hipotecznego w ciągu pierwszych dziewięciu dni tegoż miesiąca niezawodnie do kas właściwych wnieśli, pod skutkami egzekucji przepisami Rządu oznaczonej.

Przytem Magistrat uprzedza wszystkich kontrybuentów, ażeby pieniądze na podatki przeznaczone jedynie do właściwych rąk poborców w kasach oddawali, w przeciwnym bowiem razie narażonymi być mogą na utratę tych pieniędzy jako w niewłaściwe ręce oddanych i na obowiązek wniesienia innych do kasy.

Warszawa d. 27 Grud. (8 Stycz.) 1868/9 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major Witkowski.
Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 6376. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Po zmarłym Walentym Wesołowskim, ogłasza się spadek co do sumy 900 rs. na nieruchomości pod Nr. 273 A. hypotecznym w m. gubernialnem Kielcach w dziale IV wykazu hypotecznego pod Nr. 10 intabulowanej, do której uregulowania zekreśla się termin prekluzyjny na d. 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. przed podpisanym Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach nastąpić mający.

Kielce, d. 20 Września (2 Paźdz.) 1868 r.
Adam Szczepanowski.

N. D. 6375. *Pisarz Sądu Pokoju w Kaliszu.*

Po śmierci, 1. Józefa Hoppe wierzyciela sumy 150 rs. na nieruchomości Nr. 21 w Opatówku w dziale IV ad 2 ubezpieczonej.

2. Karola i Doroty z Kurtzów małżonków Philip właścicieli nieruchomości w Stawiszynie Nr. 9 i wiatraka w aktach hypotecznych Nr. 25 dla nich zapisanego.

3. Agnieszki Pietrzakownej i Agaty Woźniak współwłaścicielek w Dobrcu Nr 134.

Otworzyły się spadki do regulacji których termin w Sądzie tutejszym na d. 2 (14) Kwietnia 1869 r. wyznaczam.

Kalisz, d. 23 Września (5 Paźdz.) 1968 r.
Białobrzeski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 8434. *Финансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Объявляетъ, что 16 (23) Января 1869 г. въ 12 часовъ утромъ, въ присутствіи Финансоваго Управленія въ домѣ подъ N. 741, будутъ производиться изустные торги, на продажу въ 2 партіяхъ лѣса изъ лѣсосѣкъ предназначенныхъ на 1869 г. въ Радзицкомъ Лѣсничествѣ, Радомской Губерніи, расположеннымъ вблизи рѣки Пилицы а именно:

Въ 1-й партіи, изъ лѣсосѣкъ участковъ: Блоге, Сѣчка, Яксонекъ и Тараска, отъ суммы 1,328 р. 47½ к.

Въ 2-й партіи изъ участковъ Зарженщинѣ, Стугощице, Свольшевице, Пила, Гелзовъ, Кулиговецъ, Яповъ и Брудзевице, отъ суммы 2,102 р. 61½ к.

Желающій пріобрѣсти поименованный лѣсъ, обязанъ предъявить въ депозитѣ Польскаго Банка залогъ, наличными деньгами, въ закладныхъ или ликвидаціонныхъ листахъ, или другихъ процентовыхъ бумагахъ Имперіи и Царства, съ соотвѣтственными купонами, по цѣнѣ предписанной Министромъ Финансовъ на 1-ю партію 133 р. с., на 2-ю партію 211 р. с. въ удостовѣреніи чего долженъ представить квитанцію Польскаго Банка въ присутствіи Финансоваго Управленія до начатія торговъ.

Оцѣночную вѣдомость и аукціонныя условія сказанной продажи, могутъ быть разсматриваемы въ г. Варшавѣ въ Финансовомъ Управленіи, а тоже въ Радомскомъ Губернскомъ Правленіи и въ Радзицкомъ Лѣсномъ Управленіи.

Мѣстная Лѣсная стража обязывается показать лѣса желающимъ торговать оные на мѣстѣ; послѣ чего никакія жалобы на счетъ недостатка количества дерева, или высокой оцѣнки онаго, не будутъ приняты въ уваженіе.

Г. Варшава, 9 Декабря 1868 года.
Завѣдывающій Отдѣломъ,
Ивлукьяновъ.
Начальникъ Секціи, Войзбунъ.

N. D. 8522. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи онаго, на срокъ 17 (29) Января 1869 года, назначены публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе съ 1 Января 1869 по 1 Января 1870 г. питейныхъ сборовъ, Кѣлецкой Губерніи и Уѣзда, Сухедневской экономіи, особо въ деревняхъ: Сухедневѣ, Гоздѣ, Лончнѣ, Остаювъ, Михнювъ, Березувъ, Качка, Стоковецъ, Реювъ, Бзинекъ, Бзинъ, Млодзавы, Мостки, Паршувъ, Майкувъ и Михалувъ, и особо въ Сухедневскомъ фабричномъ посадѣ, съ тѣмъ что сельская пропинація будетъ отдана въ содержаніе однимъ только христіянамъ, а посадская христіанамъ и евреямъ. Каковые торги начинаются отъ суммы по сельской пропинаціи съ 700 р., а по посадской по 310 р. въ годъ. Условія къ выше упомянутымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся ¼ части торговой суммы. При чемъ присовокупляется, что въ случаѣ явки одного только лица, торги могутъ быть за нимъ утверждены если будутъ предложены выгодныя для казны условія.

Г. Кѣльцы, 17 Декабря 1868 года.
Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 8553. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 7 (19) Stycznia r. b. o godzinie 11 z rana w Kancelarji Komisarza Administacyjnego cyrkułu 1 i 2, sprzedany zostanie przez publiczną głośną in plus licytację, materjał drzewny znajdujący się w szeregu sztachet miejskich pomiędzy rogatką Marymontską a Wisłą, oraz złożony w stosach na tej przestrzeni od sumy na rsr. 85 kop. 50 oszacowanej, zaś w dniu następnym, to jest 8 (20) b. m. i r. o godzinie 12 w południe w Kancelarji Komisarza Administracyjnego cyrkułu 4, 5 i 6 sprzedany zostanie, także przez publiczną głośną in plus licytacją, materjał drzewny znajdujący się w szeregu sztachet miejskich pomiędzy rogatką Powązkowską a Marymontską, oraz złożony w stosach na tejże przestrzeni od sumy na rsr. 205 kop. 50 oszacowany.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe kupno, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonem, wraz z vadium do przedmiotów w dniu 7 (19) b. m. i r. sprzedać się mających w ilości rsr. 10 kop 50, zaś w dniu następnym, to jest 8 (20) b. m. i r. rsr. 25, oraz na koszta ogłoszenia po rsr. 5, które na stole licytacyjnym winny być złożone, nie utrzymującemu się zaś przy kupnie, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będących licytacji, jak niemniej oszacowanie wystawionego na sprzedaż materjału drzewnego, są do przejrzenia każdodziennie w właściwych kancelarjach Komisarzy Administracyjnych, zaś sam materjał na przestrzeniach powyżej wskazanych.

Warszawa d. 28 Grudn. (9 Stycz.) 1868/9 r
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major.
Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

N. D. 8450. *Департаментъ Сухопутныхъ Сообщеніи.*

Приглашаетъ желающихъ принять на себя поставку щебня и гравія, вмѣстѣ съ самымъ ремонтомъ, по сроку съ 1 Сентября 1869 г. по 1 Января 1872 г., шоссе въ XI Округѣ Путей Сообщенія, въ участкахъ: Варшавскомъ, Брестскомъ, Люблинскомъ, Замостскомъ, Радомскомъ, Келецкомъ, Фабричномъ, Калишскомъ, Ломжинскомъ и Маріампольскомъ.

Торги изустные и въ запечатанныхъ объявленіяхъ съ узаконенною переторжкою, отдѣльно по каждому участку, съ допущеніемъ и предложеній на всѣ участки нераздѣльно, будутъ производиться въ Департаментѣ Сухопутныхъ Сообщеній 10 Января будущаго 1869 г., въ часъ пополудни съ слѣдующихъ цѣнъ:

а) По шоссе въ Варшавскомъ участкѣ, за 3918,767 куб. с. 147,837 руб. 66½ коп. и ремонтъ 64,448 руб. 93 коп., а всего 212,286 руб. 59½ коп.

б) Въ Брестскомъ, за 1022 куб. с. 22,454 руб. 25½ коп. и ремонтъ 25,916 р. 73¾ к., а всего 48,370 р. 99¼ к.

в) Въ Люблинскомъ, за 3663,334 куб. с. 91,252 р. 12½ к. и ремонтъ 43,690 р. 80½ к., а всего 134,942 р. 93 к.

г) Въ Замостскомъ, за 1490,663 куб. с. 45,285 р. 76¾ к. и ремонтъ 27,915 р. 17½ к., а всего 73,200 р. 94¼ к.

д) Въ Радомскомъ, за 2736,667 куб. с. 64,334 р. 5½ к. и ремонтъ 46,294 р. 16¾ к. а всего 110,628 р. 22¼ к.

е) Въ Келецкомъ, за 1812 куб. с. 26,912 р. 80 к. и ремонтъ 38,075 р. 13¼ к., а всего 64,987 р. 93¼ к.

ж) Въ Фабричномъ, за 2518,667 куб. с. 45,210 р. 58¼ к. и ремонтъ 48,317 р. 8¼ к., а всего 93,527 р. 66½ к.

з) Въ Калишскомъ, за 1716 к. с. 26,224 р. и ремотъ 40,113 р. 33 к., а всего 66,337 р. 33 к.

и) Въ Ломжинскомъ, за 1443,335 куб. с. 30,806 р. 9½ к. и ремонтъ 40,064 р. 45 к., а всего 70,870 р. 54½ к., и

к) Въ Маріампольскомъ, за 2166,667 куб. с. 55,380 р. 84¾ к. и ремонтъ 46,107 р. 55¼ к., а всего 101,488 р. 40 к.

Желающіе участковать въ торгах, должны представить къ онымъ документы о своемъ званіи и благонадежные залоги, на пятую часть большей годовой подрядной сумы, составляющую по первому учстку шоссе 16,532 р. 84 к. по второму 3,866 р. 14 к., по третьему 10,141 р. 83 к., по четвертому 5,732 р. 28 к., по пятому 8,686 р. 10 к., по шестому 5,200 р. 20 к., по седьмому 7,416 р., по восьмому 5,328 р. 56 к., по девятому 5,684 р. 16 к. и по десятому 8,008 р. 1 к.

Кондиціи и смѣты будутъ предъявляемы желающимъ ежедневно, кромѣ Воскресныхъ и табельныхъ дней, отъ 10 часовъ утра до 4 часовъ пополудни.

Тріемъ запечатанныхъ объявленій будетъ прекращенъ въ часъ съ четвертью пополудни.

Объявленія несогласныя съ 1909 и 1910 ст. т. х. ч. I. св. зак. изд. 1857 г. будутъ считатьсл не дѣйствительными.

Ст. Петербургъ 16 Декабря 1868 года.
Дѣлопроизводитель, Доброорововъ.
Старшій Помощникъ, Суходольскій.

N. D. 8534. *Управленіе Ловичскимъ Княжествомъ.*

Объявляется, что 13 (25) Января 1869 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться въ канцеляріи Досмотрщика имѣнія Сельцы при г. Варшавѣ, публичные торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ томъ же имѣніи, срокомъ по 20 Декабря (1 Января) 18⁷⁰/₇₁ г.

Цѣна къ торгамъ назначается въ 150 р. с. за каждый годъ аренды.

Желающіе участвовать въ означенныхъ торгахъ обязаны представить денежный залогъ равняющійся ⅙ части установленной для торговъ суммы т. е. 25 р. с.

Подробныя условія могутъ быть оказаны желающимъ въ канцеляріи выше упомянутаго Досмотрщика въ имѣніи Сельцы въ каждый день за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковицы, Дек. 24 (Янв.) 5 д. 1868/9 г.
Помощникъ Управляющаго Ловичскимъ Княжествомъ, Коллежскій Совѣтникъ
Степановичъ.
Секретарь, Дзѣржановскій.

N. D. 8550. *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

По неуспѣшности торговъ на набивку 2-хъ госпитальныхъ ледниковъ льдомъ, на основаніи предписанія Начальника госпиталя отъ 27 Декабря за № 5729, въ Конторѣ Варшавскаго Уяздовскаго военнаго госпиталя, вновь будутъ произведены торги на набивку двухъ госпитальныхъ ледниковъ льдомъ, 31 Декабря 1868 года и 3 числа Января 1869 года, по этому желающіе принять набивку ледниковъ благоволятъ прибыть въ Контору означенныхъ числъ въ 11 часовъ утра, съ законными залогами равняющимися 25% подрядной суммы.

Г. Варшава, Декабря 27 дня 1868 г.
Смотритель Госпиталя
Подполковникъ, Тарарщковъ.
Бухгалтерь, Абрамовъ.

N. D. 8475 *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: szafa, komoda, kanapa jesionowe, oraz kanapa, 2 fotele, sześć krzeseł machoniowe i lustro w d. 11 (23) Stycznia 1869 roku o godzinie 1-ej z południa w domu Nr. 2494, przy ulicy Smoczej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Grudnia 1868 r.
Dobronoki

N. D. 8542.

W zastosowaniu się do art. 960 K. P. S. wiadomo czynię, iż

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Nowolipki pod Nr. 2385*B.* w cyrkule policyjnym i administracyjnym V i VI, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II położona, składająca się:

a. Z kamienicy od frontu masiv murowanej, o parterze i trzech piętrach blachą żelazną krytej.

b Dwóch oficyn murowanych trzypiętrowych, blachą krytych.

c. Komórek z drzewa w 2-ch oddziałach, blachą krytych.

d. Wozowni, stajen i kloak murowanych, blachą krytych.

e. Studni cembrowanej.

f. Smietnika i parkanów z drzewa

g. Bruku w podwórzu łokci kw. 1,111 i

h. Gruntu pod całą nieruchomością łokci kw. 2,941, przez biegłych na rsr. 51,497 kop. 8½ oszacowana, w drodze działów pomiędzy

ej współwłaścicielami, Heleną z Buchweizów Naftala Hersza Borowskiego małżonką, asystencji męża czyniącą, wraz z mężem pod Nr. 2236 zamieszkałą, i Majerem Soffą pod Nr. 2385*B.* zamieszkałym, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 11 (22) Listopada 1867 r. zapadłym nakazanych, przez publiczną licytację przed W-ym Andrzejem Kokowskim Asesorem Trybunału delegowanym w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą sprzedaną będzie.

Po odbyciu w dniu 12 (24) Kwietnia 1868 ryku pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej ich publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia tej nieruchomości oznaczony jest na dzień 24 Maja (5 Czerwca) r. b. na godzinę 1¾ z południa i ten w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału IV w Warszawie przy ulicy Długiej w domu pod Nr. 549 odbędzie się. Warunki przedaży przejrzane być mogą w kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału IV i u podpisanego Patrona przedaż popierającego w Warszawie pod Nr. 2244*a.* mieszkającego.

Warszawa d. 13 (25) Kwietnia 1868 r.
Wincenty Muszalski, Patron.

Po odbyciu w terminie powyższym przygotowawczego przysądzenia, w którym z chęcią nabycia nikt się nie zgłosił, termin do 3-ej publikacji warunków przedaży, a zarazem ostatecznego przysądzenia na dzień 25 Czerwca (7 Lipca) 1868 r. na godzinę 2 z południa oznaczony został, w którym licytacja w miejscu posiedzeń Trybunału jak wyżej od sumy rsr. 51,497 kop. 8½, jako szacunku przez biegłych wynalezionego, zaczynać się będzie.

Warszawa d. 3 (15) Czerwca 1868 r.
Wincenty Muszalski Patron.

Gdy w terminie powyższym nikt z chęcią nabycia nie zgłosił się, przeto Trybunał wyrokiem w dniu 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. wydanym, taksę tej nieruchomości o ⅓ część zniżył, i licytację od ⅔ szacunku, to jest od rsr. 34 330 kop. 5½ odbyć nakazał i nowy termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 12 (24) Lipca r. b. na godzinę 2 z południa oznaczył, w którym licytacja od sumy powyższej w miejscu posiedzeń Trybunału jak wyżej zaczynać się będzie.

Wincenty Muszalski Patron.

Następnie dla zaszłych sporów termin ten nie przyszedł do skutku, i dla tego Trybunał wyrokiem w dniu 23 Września (5 Października) 1868 r. zapadłym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 11 (23) Października r. b. na godzinę 1¾ z południa oznaczył, w którym licytacja od sumy powyższej rsr. 34,330 kop. 5½ zaczynać się będzie.

Warszawa d. 23 Września (5 Paźdz.) 1868 r.
Wincenty Muszalski Patron.

Ponieważ w terminie powyższym nikt z chęcią nabycia nie zgłosił się, przeto Trybunał wyrokiem w dniu 17 (29 Października r. b. wydanym, ten ostatni szacunek o ⅕ część zniżył, i licytację od sumy rsr. 27,464 kop. 4⁴⁄₁₀ odbyć nakazał, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości przed delegowanym Asesorem Trybunału odbyć się mający w miejscu posiedzeń Trybunału na dzień 1 (13) Listopada r. b. na godzinę 1¾ z południa oznaczył i w tym terminie licytacja od sumy rsr. 27,464 kop. 4⁴⁄₁₀ zaczynać się będzie.

Warszawa d. 17 (29) Października 1868 r.
Wincenty Muszalski Patron.

Gdy termin powyższy dla braku licytantów spełzł bez skutku, a Aszenmühl dalszego popierania przedaży zaniechał, przeto Trybunał wyrokiem dnia 23 Grudnia (4 Stycznia) 1868/9 roku wydanym. Pawła Grabowskiego studenta Szkoły Głównej, wierzyciela hypotecznego w Warszawie pod Nr. 659 mieszkającego, do dalszego popierania przedaży upoważnił, szacunek tej nieruchomości do sumy rsr. 19.598 kop. 3³⁄₁₀ zniżył i termin do odbycia licytacji od tej sumy na dzień 9 (21) Stycznia 1869 r. na godzinę 1¾ z południa przed delegowanym Asesorem Trybunału odbyć się mający wyznaczył.

Warszawa d. 26 Grud. (7 Stycznia) 1868/9 r.
Władysław Chęciński Patron.

N. D. 8560. W dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1866/9 r. o godz. 10 z rana na targu Grzybów zwanym, zajęte ruchomości jako to: meble machoniowe, palisandrowe, jesionowe i t. p. przez publiczną licytację sprzedane będą,

Pawłowski, Komornik.

N. D. 8541. W dniu 2 (14) Stycznia 1869 roku o godzinie 12 w południe na targu za Żelazną bramą w Warszawie, meble palisandrowe, machoniowe, lustro, dywan, lornetka teatralna, przez punliczną licytację sprzeda będą.

Popławski Komornik.

N. D. 8558. W dniu 31 Grudnia (12 Stycznia 1868/9 r. poczynają od godziny 10 z rana na targu Muranów i w dziu 8 (20) Stycznia 1869 r. poczynając od godziny 10 z rana na targu Trzy-krzyże w Warszawie, w drodze egzekuji sądowej zajęte ruchomości to jest: łóżka, komody, stoliki, krzesła, machoniowe i jesionowe, biórko machoniowe lustro w ramach wyzłacanych, zegar, lampa, szafki i bufet sosnowe, oraz inne przedmiota przez publiczną licytację sprzedane dą.

A. Tytecki, Komornik.

LISTY GOŃCZE.

N. D. 7767. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Честь имѣетъ просить военныя и гражданскія власти за порядкомъ и безопасностію въ краѣ наблюдающія тщательно слѣдить Маркуса Вартанца постоянного жителя Г. Варшавы изъ подъ N. 948 бѣжавшаго за паспортомъ полученнымъ на выѣздъ въ Г. Александровъ, обвиняемаго въ подлогахъ и въ случаѣ поимки онаго, задержать и доставить въ сей Судъ.

Примѣты Маркуса Вартанца суть: ростъ высокій, лѣтъ отъ роду 60, худощавый, лице продолговатое, глаза сѣрые носъ длинный волосы тѣмносѣроватые, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Варшава, 20 Ноября (2 Декабря) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze cywilne i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, iżby Markusa Wartantza stałego mieszkańca m. Warszawy z pod Nr. 948 za pasportem wydanym mu do m. Aleksandrowa zbiegłego i ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości, zaś o fałsze obwinionego śledziły, a po ujęciu pod strażą Sądowi tutejszemu dostawić zechciały.

Rysopis Markusa Wartantza następujący, wzrost słuszny, lat 60, budowa ciała wychudła, twarz pociągła, oczy szare, nos długi, włosy ciemne siwiejące, znaki szczególne żadne.

Warszawa, d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 7643. *Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Благоволятъ всѣ Военные и Гражданскіе власти тщательно слѣдить Іосифа Хункевичаимѣущаго отъ роду 23 лѣтъ, вѣроисповѣданія католическаго ткача, холостаго, въ Гминѣ Мировъ Радомскаго Уѣзда до сихъ поръ постоянно проживающаго, а теперь неизвѣстнаго мѣста пробыванія, и въ случаѣ поимки подлежащимъ порядкомъ въ здѣшній Судъ доставить.

Г. Радомъ 29 Октября (10 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Костерскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak wojskowe jako teżcywilne nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Józefa Chunkiewicza, lat 23 liczącego, katolika, bezżennego, tkacza, w gminie Mirów, p-cie Radomskim stale zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, ściśle śledziły, a wrazie ujęcia takowego Sądowi tutejszemu dostawiły.

Radom, d. 29 Paździer. (10 Listopada) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Kosterski.

N. D. 7780. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Брестѣ-Куявскомъ.*

Проситъ такъ гражданскія какъ военныя власти, за Іосифомъ Бруздою, лѣтъ отъ роду 22 имѣющимъ, роста средняго, лица круглаго, волосъ на головѣ русыхъ, носа и рта умѣренныхъ, борода круглой, прежде въ деревни Старый Радѣевъ, гминѣ Бытонь Радѣевскаго Уѣзда, проживавшимъ нынѣ съ мѣста жительства своего неизвѣстнымъ, въ изнасиловании дѣвицы обвиняемымъ, строго наблюдать, и въ случаѣ задержанія здѣшнему Суду или ближайшему мѣста задержанія подъ стражею доставить.

Брестъ-Куявскій. Ноября 19 (Декабря 1) 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Надворный Совѣтникъ, Тринишевскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze, aby na Józefa Bruzdę, lat 22 mającego, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, włosów blond, nosa i ust miernych, brody okrągłej, ostatecznie we wsi Starem Radziejowie, gminie Bytoń, p-cie Radziejowskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, o zgwałcenie obwinionego pilną uwagę zwracały, i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu miejscu ujęcia odstawiły.

Brzest Kujawski, d. 28 List. (10 Grud.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Radca Dworu, Tryniszewski.

N. D. 7663. *Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Кѣльцахъ.*

Приглашаетъ симъ всѣ гражданскія и военныя власти, наблюдающія за порядкомъ и безопатностью, слѣдить Ядвигу Шилингевичъ или Шлензакъ, обвиняемую въ кражѣ, въ послѣднее время проживающую въ Г. Кѣльцахъ, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстную, и въ случаѣ пойманія доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты: лѣтъ 18, ростъ хорошій, лице круглое, волосы русые, глаза сѣрые, носъ, ротъ умѣренные, особые примѣты никакіе.

Кѣльцы, Ноября 13 (25) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jak i wojskowe nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Jadwigę Szylingiewicz v. Szlązak o kradzież obwinioną, ostatnio w m. Kielcach zamieszkałą, obecnie z pobytu niewiadomą pilnie śledziły i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczyły,

Rysopis lat 18, wzrost dobry, twarz okrągła, włosy blond, oczy siwe, nos i usta mierne, znaki szczególne żadne.

Kielce, d. 13 (25) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujacy, Miciński.

N. D. 7642. *Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Благоволятъ военныя и гражданскія начальства, изслѣдовать еврея Лейбуся или Мортка, или Мотка Лейбъ Эльбаума, жителя города Желехова, или же Ласкаржева, Гарволинскаго Уѣзда Седлецкой Губерніи, обвиняемаго въ кражахъ, нынѣ по мѣсто пребыванію неизвестнаго, и въ случаѣ изслѣдованія, онаго приарестовать и въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить,

Примѣты его слѣдующія: лѣтъ около 33, ростъ средній, лице круглое, волосы на головѣ и бородѣ черные, особыхъ примѣтовъ неимѣетъ.

г. Радомъ Ноября 12 (24) дня 1868 г.
Предсѣдателствующій Судья.
Костерскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające ażeby żyda Lejbusia v Mortkę v. Motka Lejb. Elbauma mieszkańca m. Żelechowa, czy też Łaskarzewa powiatu Garwolińskiego, gub. Siedleckiej, o kradzieże obwinionego, obecnie z pobytu niewiadomego i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się śledzić, onego wrazie wyśledzenia przyaresztować i do Sądu tutejszego lub też najbliższego dostawić raczyły.

Rysopis jego jest następujący. lat 33 liczący wzrost średni, twarz okrągła, włosy na głowie i brodzie ciemne, znaków szczególnych nie ma.

Radom, d. 12 (24) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Kosterski.

DONIESIENIA PRYWATNE.

N. D. 8459.

KALENDARZ ILLUSTROWANY

wydany nakładem

Jana Jaworskiego,

od lat 5-ciu wychodzący, opuścił prasę drukarską **na rok 1869** w 30 arkuszach ścisłego druku z **65** drzeworytami w tekście.

Cały kalendarz rozpada się na 4 części, a mianowicie: Kościelną i Astronomiczną, Rzeczy bieżących, literacką i informacyjno-statystyczną.

Część rzeczy bieżących, obejmuje kronikę roczną i 19 przeglądów sprawozdawczych z różnych gałęzi wiedzy ludzkiej w ciągu roku 1867 i 1868 spełnionych jako fakta.

Wyliczymy nazwiska literatów, którzy przyjęli udział we współpracownictwie w tem wydawnictwie, a mianowicie: Skimborowicz Hipolit, Wołody Skiba, Józef Sporny, Bełcikowski Adam, Gerson Wojciech, Adam i Władysław Wiśliccy, Franciszek Tegazzo, Wincenty Niewiadomski, N. Milkuszyc, Faustyn Cengler, Zygmunt Dobieszewski, Wincenty Korotyński, Oskar Kolberg, Franciszek Krupiński, Jan Chęciński, Zygmunt Gawarecki, L. Kraszewski, Teofil Nowosielski, Wincenty Pol, Lucjan Paprocki, Franciszek Gumowski, Mieczyński Adam i inni.

Częścią artystyczną kierował Tegazzo, Informacyjno-statystyczną Aleksander Makowiecki.

Skład Główny w drukarni **Jana Jaworskiego,** *przy ulicy Krakowskie-Przedmieście Nr. 415,* oprócz Składu Głównego u Wydawcy, sprzedaje się we wszystkich Księgarniach i Składach materjałów piśmiennych po **Rsr. 1 za egzemplarz.**

N. D. 8506. Następujące **trzy prima weksle,** żyrowane na zlecenie Em. Lohnstojn et Comp. **zaginęły. Ostrzegam** zatem, aby nikt takowych **nie nabywał,** bo stosowne kroki u akceptantów **poczynione zostały.**

1. Na rubli srebrem **400,** wystawiony w mieście Łodzi dnia 11 Sierpnia 1868 r., trasowany przez Edwarda Hentschel w mieście Łodzi na własne zlecenie, a akceptowany przez B. Kaffehaus, zaś płatny u M. Spielrejn w Warszawie dnia 10 Listopada roku 1868.

2. Na rubli **465 kop. 83,** wystawiony w Łodzi dnia 11 Sierpnia 1868 r., trasowany przez B. Kaffehaus na zlecenie Edwarda Hentschel na M. Spielerajn w Warszawie, płatuy dnia 20 Listopada 1868 r.

3. Na rubli **286 kop. 94,** wystawiony w Rydze d. 28 Sierpnia 1868 r. na miesięcy trzy, trasowany przez M. S. Rubinstejn na własne zlecenie, akceptowany przez S. M. Abelmann, a żyrowany przez M. S. Rubinstejna, na zlecenie Edwarda Hentschel.

Wincenty Grobicki, Mecenas.

N. D. 8472.

w St. Petersburgu pod korzystnemi warunkami **BROWAR** nowej konstrukcji z wszelkiemi doń przyborami wielką ilością kotłów, beczek, skrzyń, i materjałów, a mianowicie węgli i chmielu, na którym przy obecnem urządzeniu do 300,000 i więcej wiader piwa i miodu wyrabiać można. Zakład ten z wielkim obszarem ziemi, pięknym ogrodem i wielkim domem mieszkalnym mieści się na znacznie podwyższonym brzegu wielkiej Newy.

Urządzenie Zakładu obejrzeć można codzienie, a o szczegółach dowiedzieć się w katorze Zakładu na stronie Wyborgskiej za nowym Arsenałem dom Nr. 29. (18669)

N. D. 8420.

Dokument na rs. 550 przez Kazimierza Godlewskiego na rzecz ś. p. Daniela Iwanckier dnia 15 Października 1853 r. wystawiony z Akt W-mu Edwardowi Aweyde Patronowi w Suwałkach powierzonych, zaginął Uprasza się szanownego znalazcę, aby takowy raczył zwrócić do rąk Józefa Iwanckier Nauczyciela prywatnego pod Nr. 794 lit. A. zamieszkałego za wynagrodzeniem, jeśli żądać będzie; nadmieniając, iż żadnej korzyści z niego mieć nie może stosowne bobiem zastrzeżenie uczynionem zostało.

za Józefa Iwanckier, (19222)
Rudolf Rykowski, Obrońca Sądowy.

N. D. 8481. Na Bindudzie nad Pilicą, leżą z lasów dóbr Nowomieskich, w zimę bieżącą spuszczono 2,000 sztuk silnych i bardzo silnych budulców około 50 kóp desek od 1 do 4 cali grubości na tartaku rzniętych,

i 1,800 sztuk obrabianych belek, na które kupców zaprasza.

Teodorowo pod Nowem-miastem nad Pilicą w Grudniu 1868 r.
Nakunst, Nadleśniczy.

N. D. 8543. **Mam zaszczyt donieść Szanownej Publiczności,** że podług nowe-wynalezionego sposobu, można u mnie nauczyć się w 6 do 10 lekcjach pisać ładnie i kaligraficznie, lub swój brzydki charakter zamienić na regularny, czytelny i ładny, za cenę rubli 5. Zgłaszać się proszę do mnie w Hotelu Petersburgskim na Gęsiej ulicy w mieszkaniu pod Nr. 29.

Patentowany Kaligraf i Szybkopiszący,
19530 **H. Kapłan.**

N. D. *8559.* *Sprostowanie.*

W Numerze 273 Dziennika Warszawskiego z dnia 10 (22 Grudnia 1868 r., oraz i w Numerze 284 Dziennika Warszawskiego z d. 28 Grudnia 9 Stycznia) 1868/9 r. zaszła pomyłka w ogłoszeniach Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu co do dóbr jak następuje:

1. Gołoszyce niższe rozpocznie się od sumy rsr. 15,482, a w Dzienniku Warszawskim Nr. 273 z roku zeszłego wydrukowano „od sumy rsr. 17,482."

Co do dóbr:

2. Łopatno oznaczono „raty zaległe w chwili zarządzenia sprzedaży włącznie z ratą Czerwcową 1868 r. wynoszą rsr 455" wydrukowano zaś: wynoszą rsr. 445.

Co do dóbr:

3. Pągowiec, wydrukowano Pąkowiec.

Co do dóbr:

4. Sworzyce, wydrukowano nazwę wsi Grobków, a powinno być Grabków.

Co do dóbr:

5. Wólka Kłucka, wydrukowano nazwy wsi: Filipiny, Stoki większe, Stoki mniejsze. Licytacja rozpocznie się od sumy rubli sr. 26,986, a powinno być Filipy, Skoki większe, Skoki mniejsze. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 25,986, co niniejszem prostuje się.

W Drukarni Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 8438. *Келецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его, 28 Января (9 Февраля) 1869 года имѣютъ производиться гласные публичные торги на отдачу въ трехъ-лѣтнее съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 по тоже число 1872 г., арендное содержаніе имѣнія Венжеровъ расположеннаго въ Мѣховскомъ Уѣздѣ, принадлежащаго дѣвицамъ Норбертанкамъ въ Краковѣ. Торги на это имѣніе начнутся (in plus) отъ суммы 1,050 руб. сер. въ годъ. Условія къ симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ сего Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто съ узаконенными залогами равняющимися 1/4 части означенной суммы и надлежащими квалификаціонными свидѣтельствами на право арендованія казенныхъ имѣній; при чемъ присовокупляется, что если къ торгамъ явится хотя и одно лице и предложитъ выгодную для казны цѣну, торги будутъ признаны состоявшимися и за симъ никакія предложенія со стороны конкурентовъ не будутъ приняты.

Г. Кѣльцы, 16 Декабря 1868 года.
Дѣлопроизводитель, Рутковскій.

N. D. 8439. *Келецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его 28 Января (9 Февраля) 1869 г. имѣютъ производиться гласные публичные торги на отдачу въ трехъ-лѣтнее съ 20 Мая (1 Іюня) 1869, по то тоже число 1872 года арендное содержаніе имѣнія Дзѣронжня, расположеннаго въ Пинчовскомъ Уѣздѣ, принадлежащаго Краковскому Каѳедральному Капитулу. Торги на это начнутся имѣніе (in plus) отъ суммы 1,500 руб. сер. въ годъ. Условія къ симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ сего Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто съ узаконенными залогами, равняющимся 1/4 части означенной суммы и надлежащими квалификаціонными свидѣтельствами на право арендованія казенныхъ имѣній. При чемъ присовокупляется, что если къ торгамъ явится хотя и одно лице и продложитъ выгодную для казны цѣну, торги будутъ признаны состоявшимися и за симъ никакія предложенія со стороны конкурентовъ не будутъ приняты.

Г. Кѣльцы, 16 Декабря 1868 года.
Дѣлопроизводитель, Рутковскій.

N. D. 8321. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ Присутствіи онаго, 14 (26) Января 1869 года, будутъ производиться торги, на продажу 148 прентовъ или 8325 квадратныхъ локтей казеннаго незастроеннаго плаца въ Уѣздномъ городѣ Вылковышкахъ, подъ названіемъ Кафенгаузъ, отъ пониженной на 1/4 часть сумы, т. е. 187 руб. 31 коп. на прежнихъ условіяхъ которые напечатаны въ № 57. 62. и 69. Варшавскаго Дневника.

г. Сувалки 11 (23) Декабря 1868 года.
Вице-Губернаторъ, Кипрянович.
Управляющій Отдѣленіемъ,
Асесоръ, Грабовскій.
Старшій Дѣлопроизводитель, Вышковъ.

N. D. 8449. *Sąd Kryminalny w Kielcach.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż na zasadzie obowiązujących przepisów z d. 16 (28) Maja 1833 r. i 13 (25) Września 1840 r. oraz reskryptu Komisji Rządowej Sprzawiedliwości z d. 13 (25) Czerwca r. b. N. 6095, w dniu 22 Stycznia (3 Lutego) 1869 r. w biórze Sądu Kryminalnego w Kielcach w b. domu księży Emerytów, odbędzie się licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu r. 1869 licząc od d. 1 (13) Stycznia 1869 r., do tegoż dnia 1870 r. materjałów piśmiennych i innych potrzeb dla Sądu Kryminalnego i Sądu Poprawczego w Kielcach po cenach następujących:

1. Za półkubiczny Sążeń drzewa sosnowego rs. 2.
2. Za funt swiec łojowych kop. 20.
3. Za funt swiec stearynowych k. 32.
4. Za funt laku ceny od 50 k. do k. 70.
5. Za ryzę papieru raportowego rs. 3 k. 45.
6. Za ryzę papieru raportowego pół białego rs. 2 k. 40.
7. Za ryzę papieru konceptowego rs. 1 k. 50.
8. Za ryzę papieru szarego rs. 1 k. 27 1/2.
9. Za ryzę papieru regestrowego rs. 1 k. 80.
10. Za ryzę papieru regestrowego lepszego rs. 3 k. 60.
11. Za librę welinowego papieru k. 30.
12. Za librę papieru na obwoluty akt k. 20.
13. Za paczkę piór k. 20.
14. Za flaszkę atramentu k. 50.
15. Za tuzin czarnych ołówków k. 50
16. Za tuzin czerwonych ołówków k. 50.
17. Za sto kopert dużego formatu 30.
18. Za 1 motek nici szarych k. 20.
19. Za łut urzędowego sznurka k. 30.
20. Za tuzin igieł k. 12.
21. Za kopę opłatków k. 30.
22. Za funt szpagatu k. 37 1/2.
23. Za pudełko zapałek k. 20.

Mający chęć podjąć się dostawy powyżej wyrażonych przedmiotów, winien w oznaczonym czasie złożyć lub nadesłać na ręce Prezesa Sądu Kryminalnego w Kielcach opieczętowane deklaracje, podług formy niżej zamieszczonej, z zamieszczeniem w niej cen podług których podejmuje się dostawy. Do deklaracji zaś dołączone być winny także i świadectwa właściwych Kas na złożone vadium w sumie rs. 30 w gotowiźnie lub listach zastawnych albo likwidacyjnych.

Termin ostateczny do złożenia tak deklaracji jak i dowodu na złożone vadium zakreśla się do d. 22 Stycznia (3 Lutego) r. b. do godz. 10 z rana.

Na wypadek złożenia przez kilka osób deklaracji jednakowe ceny na dostawę materjałów piśmiennych dla Sądu Kryminalnegg i Są Policji Pograwczej w Kielcach obejmujących, natenczas głośna in minus licytacja między podającemi deklaracje a Prezesem Sądu Kryminalnego od cen przystępnych dla Skarbu rozpocznie się, dla tego interesanci w dniu oznaczonym na licytacja, winni osobiście lub przez pełnomocnika prawnie umocowanego zgłosić się do bióra Sądu Kryminalnego i warunki licytacji na dowód przyjęcia ich, podpisać.

Ostrzega się przytem że deklarację złożone lub nadesłane po terminie, sporządzone nie podług formy i prze pisów objawionych w § 17 rozporządzeń z d. 16(28) Maja 1833 r., skrobane lub poprawiane, zawierające w sobie ceny nieprzystępne, wreszcie nie zaopatrzone w dowody na złożone vadium przyjęte nie będą.

W końcu zawiadamia, że utrzymujący się przy licytacji obowiązany zaraz tytułem kaucji złożyć rs. 100 wliczając w tę sumę złożone vadium.

Warunki licytacyjne przejrzane być mogą każdodziennie w kancelarji Pisarza Sądu Kryminalnego od godz. 9 z rana do 1 po poluduiu oprócz dni świątecznych.

Kielce d. 16 (28) Grudnia 1868 r.
Prezes, Kleszczyński.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Sądu Kryminalnego w Kielcach z dnia (wypisać datę) r. b. Nr. (zamieścić numer) podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuje się podjąć dostawy dla Sądu Kryminalnego i Sądu Policji Poprawczej w Kielcach (wymienić przedmioty) za cenę (wpisać ceny w rublach i kopiejkach literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są dobrze wiadome. Kwit Kasy (zamieścić nazwę onej)) na złożone w nie wadium rs. 30 wyraźnie rubli srebrem trzydzieści dołączam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać miejsce zamieszkania, Nr. domu i ulicę.

P-salem d. mca 1868 r.
(Podpisać imię i nazwisko).

N. D. 8312. *Гродиское Уѣздное Управленіе.*

На основаніи журнальнаго постановленія Варшавскаго Губернскаго Праpленія отъ 29 Ноября с. г. за № 9369, объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что 16 (28) Января 1869 года, въ 11 часовъ утра въ присутствіи Управленія Гродискаго Уѣзда въ г. Мщоновѣ, будутъ производиться посредствомъ опечатанныхъ объявленій торги на подрядъ починки Скотобойни мясныхъ и хлѣбныхъ рядовъ въ г. Вискиткахъ, на которую починку утверждены Губернскимъ Правленіемъ смѣты а именно:

На починку скотобойни въ 256 руб. 80 коп.

На починку мясныхъ рядовъ, 1,226 руб. 33 коп.

И всего на 1,483 руб. 13 коп.

Прописью тысяча четиреста восемдесятъ три руб. тринадцать коп.

Затѣмъ желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны въ назначенномъ мѣстѣ и срокѣ, сложить въ руки Начальника Уѣзда, или заступающаго его мѣсто объявленіе на гербовой бумагѣ 15 коп. чисто и разборчиво написанное и опечатанное, съ приложеніемъ квитанціи казначейства, или Городской касы, на представленный залогъ соразмѣрно 1/10 части смѣтной сумы, т. е. 150 руб. который не устаявшему при подрядѣ позасвидѣтельствованію, будетъ немедленно возвращенъ, а устоявшегося отправленъ на сохраненіе въ Польскій Банкъ по полиеніи до 1/5 части заявленной сумы. Форма объявленія прилагается съ тѣмъ присовокупленіемъ, что еслибы объявленіе было не по этой формѣ, неразборчиво, съ исправленіемъ или прибавкою другихъ какихъ либо условій и наконецъ по аукціонномъ срокѣ, то будутъ признаны не правильными.

На конвертѣ объявленія, должны быть кромѣ подписи замѣщены слова: „Объявленіе о подрядѣ на починку Скотобойны мясныхъ и хлѣбныхъ рядовъ въ г. Вискитки".

Смѣты и прочія условія, могутъ быть пересмотрены въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ табельныхъ и праздничныхъ дней.

г. Мщоновъ 9 Декабря 1868 года.
за Начальника Гродискаго Уѣзда,
Помощникъ, (. . . . . .)
Дѣлопроизводитель, Форнальскій.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Гродискаго Уѣздаго Управленія отъ 9 Декабря 1868 г. за № 8185, прилагая квитанцію № Казначейства на представленный мною залогъ въ количествѣ сто пятдесять руб. сер. (150 руб. сер.) объявляю, что обязываюсь взять подрядъ починки въ г. Вискиткахъ мясныхъ и хлѣбныхъ рядовъ за а Скотобойни за руб. или обоихъ за суму (здѣсь выписать суму цифрою и буквами) и что работы произведу согласно смѣтамъ, соглашаюсь въ полнѣ на условія для этого подряда предписанныя, мѣсто постояннаго моего жительства есть въ N. писано въ N-дня мѣсяца 1869 г.

N. D. 8443. *Начальникъ Радинскаго Уѣзда.*

Объявляетъ, что 28 Января 1869 года въ 11 часовъ утра въ Радинскомъ Уѣздномъ Управленіи, будутъ производиться торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на вымощеніе нѣкоторыхъ улицъ въ г. Радинѣ, начиная отъ суммы 3,163 р. 2 1/2 к. с., согласно смѣтѣ утвержденной журнальнымъ постановленіемъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 7 Августа 1868 г. состоявшагося. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны приложить къ объявленіямъ касовую квитанцію на внесенные въ залогъ деньги въ количествѣ 320 р. с.

Объявленіе должно быть писано четко, чисто и безъ всякихъ ошибокъ, по прилагаемой формѣ; въ случаѣ же отступленія отъ оной или несвоевременнаго представленія объявленій, таковыя не будутъ приняты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе напечатаннаго объявленія въ Губернскихъ Вѣдомостяхъ, въ N. заявляю, что я обязываюсь произвести вымощеніе нѣкоторыхъ улицъ въ г. Радинѣ согласно смѣтѣ утвержденной журнальнымъ постановленіемъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 7 Августа 1868 г. за сумму N. прописью и цифрами) принимая на себя всѣ обязанности изложенныя въ торговыхъ условіяхъ касовую квитанцію въ представленіи залога 320 р. с. при семъ прилагаю съ тѣмъ, что въ случаѣ непризнанія за мной торговъ, деньги возвращены будутъ мнѣ тотчасъ или же прошу таковыя отправить по почтѣ на мой счетъ въ N. постоянное мое мѣсто жительства въ N. мѣсяца N. 1869 г. подписать имя и фамилію.

Г. Радинъ, Декабря 17 дня 1868 года.
Капитанъ, Котовъ.

N. D. 8266. *Сандомирское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 13 (25) Января 1869 г. въ 12 часовъ полудня, производится будутъ въ семъ Управленіи торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, на перестройку постоялаго дома на квартиру Бургомистра, помѣщеніе мясныхъ рядовъ, мѣръ и вѣсовъ и полицейскаго ареста въ м. Завихостѣ (in minus) начиная отъ смѣтной суммы 1826 р. 83 1/4 коп.

Желающіе торговаться, обязаны прилагать къ подаваемымъ объявленіямъ казначейскія квитанцію въ томъ, что сими послѣдними, приняты временные залоги, въ наличныхъ деньгахъ, а кромѣ того, представить гильдейское свидѣтельство.

Торговыя кондиціи и смѣты могутъ быть пересмотриваемы въ семъ Управленіи и въ Магистратѣ м. Завихоста, ежедневно, кромѣ праздничныхъ дней.

Подаваемыя объявленія должны быть составлены на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, по формѣ напечатанной въ № 203, 208, 216 Варшавскаго Дневника и въ № 38, 39, 40 Радомскихъ Губернскихъ Вѣдомостей.

Объявленія будутъ приниматься Уѣзднымъ Начальникомъ до 12 часовъ полудня 13 (25) Января 1869 г., поданныя же послѣ этого срока приняты не будутъ.

На запечатанномъ конвертѣ объявленія должно быть написано: „объявленіе на подрядъ перестродройки Городскаго дома въ м Завихостѣ.

Г. Сандомиръ, Нояб. 30 (Дек.12) д. 1868 г.
Начальникъ Уѣзда Полковникъ (. . . .)

N. D. 8314. *Маковское Уѣздное Управленіе.*

Объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что на отдачи въ арендное содержаніе дохода Маковской экономической касы отъ убоя скота, съ 1 (13) Января 1869 года по 1 (13) Января 1872 года, будутъ производиться изустные торги въ Маковскомъ Уѣздномъ Управленіи 14 (26) Января 1869 г. въ десятъ часовъ утра, отъ суммы 617 р. с. годичной арендной платы. Желающіе взять этотъ доходъ въ аренду, должны предъявить квитанцію на внесенный ими наличными деньгами залогъ въ 61 р. 70 к. с. въ Маковскую или другую городскую касу, или въ какое либо окружное казначейство, залогъ этотъ тѣмъ, за которыми несостоя аренда, будетъ немедленно возвращенъ; тотъ же кто предъявитъ самую выгодную плату, обязанъ будетъ, тотчасъ по утвержденіи торговаго протокола, и прежде заключенія съ нимъ контракта, представить залогъ равняющійся 1/6 части годичной арендной платы. Желающія приступить къ торгамъ, могутъ видѣтъ торговыя условія въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, исключая воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Маковъ, Декабря 10 дня 1868 г.
за Начальника Уѣзда, (. . . . .).

N. D. 8316. *Магистратъ Губернскаго Города Сувалокъ.*

Такъ какъ назначены сего числа торги на отдачу въ трехлѣтнее арендное содержаніе дохода здѣшней городской касы со скотобойни отъ убоя на ней разнаго рода скота, начиная торги отъ суммы 2,770 р. 38 к. с. въ годъ по неявкѣ желающихъ не состоялись, то Магистратъ симъ объявляетъ, что таковые торги назначены 7 (19) Января будущаго 1869 г. въ 10 часовъ утра.

Желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны представить лично или прислать запечатанныя объявленія составленныя по прилагаемой при семъ формѣ, четко и разборчиво написанное безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ вмѣстѣ съ казначейскими квитанціями въ представленіи залога въ размѣрѣ 1/10 части объявленной отъ торговъ суммы, кто не удержится при торгахъ, тому залогъ будетъ возвращенъ до закрытья торговаго производства а за кимъ останутся торги, тотъ пополнитъ свой залогъ до 1/5 части приторговавшей суммы для отсылки въ Польскій Банкъ на храненіе до истеченія срока контракта.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Магистрата Губернскаго г. Сувалокъ отъ 3 (15) Декабря с. г. обязываюсь взять въ трехлѣтнее съ 1 (13) Января 1869 г. арендное содержаніе доходъ Сувалкской городской касы со скотобойни отъ убоя на ней разнаго рода скота за сумму . . . р. с. въ годъ (написать прописью) на условіяхъ изъясненныхъ въ торговыхъ кондиціяхъ. Квитанцію (такого то) казначейства въ представленіи залога въ количествѣ . . . р. с. при семъ прилагаю, каковые деньги въ случаѣ не оставленія за мною торговъ, прошу возвратить мнѣ на руки или отослать по почтѣ (туда то) которое имѣю въ N. число, мѣсяцъ и годъ (имя и фамилія).

Г. Сувалки, Декабря 8 (20) дня 1868 г.
Президентъ, (. . . . .).

N.D. 8446. *Лодзискій Городовой Магистратъ.*

Симъ публикуется, что такъ какъ объявленные на 10 (22) Декабря с. г. вторычные торги на откупъ дохода отъ убоя скота въ 2-хъ здѣшнихъ скотобойняхъ съ суммы 6,180 руб. въ годъ, на время съ дня 1 (13) Января 1869 г. по 1 (13) Января 1872 г. по неявкѣ соискателей, не состоялисъ, то Магистратъ объявляетъ въ третій разъ, что торги на зказанный откупъ производиться будутъ въ здѣшнимъ Магистратѣ, 7 (19) Января 1869 г., въ 10 часовъ утра начиная съ тойже суммы 6,180 р.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны въ вышеозначенный срокъ представить по прилагаемой формѣ, объявленіе на гербовой бумагѣ 15 коп. написанное четко безъ поправокъ и подчистокъ съ приложеніемъ квалификаціоннаго свидѣтельства и квитанцію городской или другой касы, на внось залога равняюща-

гося $^1/_{10}$ части всей торговой суммы, а именно 618 р, который отказывающимся немедленно будетъ возвращенъ.

Объявленіе должно быть запечатано въ конвертѣ.

Условія для торговъ можно чисать ежедневно въ Магистратѣ въ часы присутствія.

Г. Лодзь, Декабря 10 (22) дня 1868 г.
Президентъ, Голенкъ.

Форма объявленія.

Согласно объявленію Лодзинскаго Городоваго Магистрата отъ 10 (22) Декабря с. г. представляю настоящее объявленіе въ томъ, что я обязываюсь взять въ откупъ доходъ отъ убоя скота въ двухъ скотобойніяхъ въ г. Лодзи, на время со дня 1 (13) Января 1869 г. по тоже число 1872 г за годовую сумму N. р. (здѣсь слѣдуетъ прописать деньги прописью и цифрами) а равно соглашаюсь на всѣ мнѣ вполнѣ извѣстныя условія, квалификаціонное свидѣтельство и квитанцію на внесенный залогъ въ количествѣ N. руб. прилагаю.

Писалъ въ городѣ или мѣстечкѣ N. мца и дня N. 1868 г. (здѣсь слѣдуетъ подписать имя и фамилію).

На конвертѣ слѣдуетъ писать „объявленіе къ торгамъ на откупъ дохода отъ убоя скота въ двухъ скотобойніяхъ въ г. Лодзи, имѣющихъ быть такого то числа, мца и года.

* * *

Ponieważ wyznaczona w drugim terminie na d. 10 (22) Grudnia r. b. przez opieczętowane deklaracje licytacja na wydzierżawienie od d. 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. dochodu od rzezi bydła w 2-ch szlachtuzach w m. Łodzi od sumy rocznej rs. 6,180 dla braku konkurentów nie przyszła do skutku, przeto Magistrat podaje do wiadomości, że powtórna przez opieczętowane deklaracje licytacja na wydzierżawienie rzeczonego dochodu odbywać się będzie w Magistracie tutejszym w d. 7 (19) Stycznia) 1869 r. o godz. 10 z rana od sumy rocznej rs. 6,180.

Każdy zatem chęć mający zadzierżawienia pomienionych dochodów, winien w terminie powyżej oznaczonym, złożyć opieczętowaną deklarację podług poniżej zamieszczonego wzoru, na stemplu ceny k. 15, wyraźnie bez skrobań i przekreśleń spisaną, z dołączeniem świadectwa kwalifikacyjnego i kwitu Kasy Miejskiej lub innej Skarbowej na stawione vadium wyrównywające $^1/_{10}$ części sumy powyższej czyli rs. 618, które nieutrzymującemu się zaraz powróconym będzie.

Warunki licytacyjne każdego dnia w godzinach służbowych przejrzane być mogą.

Łódź d. 10 (22) Grudnia 1868 r.
Prezydent, Golenk.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Magistratu m. Łodzi z d. 10 (22) Grudnia r. b. podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuje się wziąść w dzierżawę dochód od rzezi bydła w 2 szlachtuzach w m. Łodzi na czas od d. 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r., za sumę roczną rs. N. (tu wypisać cyfrę liczbami i literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym a mnie dobrze znanym. Swiadectwo kwalifikacyjne i kwit na złożone vadium w kwocie rs. N. dołączam. Pisałem w N. dnia N. mca N. roku.

Tu podpisać wyraźnie imie i nazwisko.

Na kopercie deklaracji domieszczony być winien napis „Deklaracja do licytacji na dzierżawę dochodu od rzezi bydła, w dwóch szlachtuzach w m. Łodzi w dniu N. mca N. roku N. odbyć się mających.

N. D. 8441. *Вышковское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 3 (15) Окт. с. г. за N. 27851/13499 объявляетъ, что 29 Января (10 Февраля) 1869 г., въ 10 часовъ утра въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ дер. Домбровѣ, будутъ производиться въ 8-м срокѣ публичные торги на продажу лѣса а именно:

1. Въ участкѣ Гладчинъ, лѣсосѣкъ N. 12, оцѣненны на 12 р. 60 коп.

Въ уча. Гладчинъ, лѣс. N. 13, оцѣненны на 13 р. 32 к.

Въ участ. Гладчинъ, лѣс. N. 14, оцѣненны на 125 р 64 к.

Въ участ. Гладчинъ, лѣс. N. 17, оцѣненны на 4 р. 50 к.

Въ участ. Гладчинъ, лѣс. N. 19, оцѣненны на 1,195 р. 19½ к.

Въ участ. Гладчинъ, лѣс. N. 20, оцѣненны на 452 р. 82 к.

2. Въ участкѣ Бориски, лѣс. N. 18, оцѣненны на 1,238 р. 8 к.

Въ участ. Боруски, лѣс. N. 19, оцѣненны на 791 р. 50½ к.

Въ участ. Борсуки, лѣс. N. 20, оцѣненны на 347 р. 3 к.

3. Въ участ. Лѣманы, лѣс. N 3, оцѣненны на 680 р. 54 к.

Въ участ. Лѣманы, лѣс. N. 4, оцѣненны на 1,187 р. 73½ к.

Въ участ. Лѣманы, лѣс. N. 5, оцѣненны на 595 р. 47 к.

4. Въ участкѣ Грудекъ, лѣс. N. 17, оцѣненны на 643 р. 87 к.

Въ участ. Грудекъ, лѣс. N. 18, оцѣненны на 968 р. 11 к.

Въ участ. Грудекъ, лѣс. N. 19, оцѣненные на 1,135 р. 87 к.

Въ участ. Грудекъ, лѣс. N. 20, оцѣненны на 913 р. 80 к.

5. Въ участкѣ Домброва, лѣс. N. 18, оцѣненны на 1,177 р. 59 к.

Въ участкѣ Домброва, лѣс. N. 19, оцѣненны на 1,135 р. 87 к.

Въ участ. Домброва, лѣс. N. 20, оцѣненны на 1'2 3 к. 34.

6. Въ участкѣ Поржондзе, лѣс. N. 18, оцѣненны на 955 р. 56 к.

Въ участ. Поржондзе, лѣс. N. 19, оцѣненные на 1,209 р. 20 к.

Въ участ. Поржондзе. лѣс. N. 20, оцѣненны на 1,279 р. 46½ к.

7. Въ участ. Коморово, лѣс. N. 18, оцѣненны на 1,214 р. 17 к.

Въ учас. Коморово, лѣс. N. 19, оцѣненны на 1,483 р. 19 к.

Въ участ. Комоово, лѣс. N. 20, оцѣненны на 1,377 р. 20 к.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку поименованныхъ выше лѣсосѣкъ обязаны представить залоги, наличными деньгами или ликвидаціонными листами или Государственными бумагами Имперіи и Царства, равняющіяся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы каждаго лѣсосѣка.

Залоги лицъ за коими остаются торги, и по увеличеніи ихъ $^1/_{10}$ части предложенной на торгахъ суммы, будутъ хранены въ казначействѣ до времени исполненій условій, лицамъ же за коими не остаются торги, положенные залоги, тотчасъ будутъ возвращены.

Предложенная на торгахъ сумма должна быть уплочена въ двухъ равныхъ частяхъ, первая половина тотчасъ послѣ подписанія контракта, а вторая 1 (13) Апрѣля 1869 г. Окончательный срокъ для рубки и вывозки купленнаго лѣса означается 1 (13) Октября 1871 г.

Подробныя условія сей продажи, могутъ быть разсмотриваемы въ Лѣсномъ Управленіи ежедневно исключая праздниковъ.

д. Домброва, 10 (22) Декабря 1868 г.
за Старшаго Лѣсничаго,
Борайкевичъ.

N. D. 8442. *Кленовское Лѣсное Управленіе.*

Кленовское Лѣсное Управленіе симъ объявляетъ, что по случаю несостоявшагося аукціоннаго торга опубликованнаго въ двухъ срокахъ т. е. 17 (29) Октября сего г. и 10 (22) сего Декабря, будетъ производиться третій торгъ (in plus) въ присутствіи Кленовскаго Лѣснаго Управленія въ д. Броншевице, гмины Годыницe Сѣрадзскаго Уѣзда въ 28 Января (9 Февраля) мѣсяца 1869 г., начиная отъ 11 часовъ утра, на продажу буреломнаго и усохшаго въ 1867 и 1868 годахъ лѣса, въ мелкихъ партіяхъ изъ участковъ.

1. Подавачъ, 116 бровенъ стоимостью 76 р. 56 к.

2. Богусъ, 391 бровенъ стоимостью 227 р. 48 к.

3. Лелива, 202 бровенъ стоимостью 101 р. 31 к.

4. Груецъ вельки, 314 бровенъ стоимостью 183 р. 56 к.

5. Кромолинъ, 128 бровенъ стоимостью 303 р. 89 к.

6. Кобыля, 90 бровенъ стоимостью 117 руб. 67 к.

7. Писки, 66 бровенъ стоимостью 67 р. 52 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны представить въ мѣстную лѣсную касу залогъ соотвѣтствующій $^1/_{10}$ части суммы назначенной къ торгамъ наличными деньгами, о другихъ же условіяхъ продажи, могутъ узнавать ежедневно, кромѣ табельныхъ и праздничныхъ дней въ Лѣсномъ Управленіи съ 9 часовъ утра до 3 часовъ послѣ обѣда, мѣстная лѣсная служба желающимъ укажетъ по мѣстѣ лѣсъ назначенный въ продажу.

д. Броншевице, Декабря 16 дня 1868 г.
Надлѣсничій, Войчинскій.

N. D. 8485. *Луковское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи предписанія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 12 Іюля 1868 г. за N. 2036, симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 16 (28) числа Января мѣсяца 1869 г., въ 12 часовъ полудня въ канцеляріи Луковскаго Лѣснаго Управленія въ деревни Ягодно, Гмины Домбѣ, въ присутсвіи состоящаго при Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія, Ревизора Грилича и Надлѣснаго Луковскаго Лѣсничества, будутъ производиться въ третьемъ срокѣ гласные публичные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ 1867 и 1868 годовъ, отдѣльно лѣсосѣками въ участкахъ и начиная отъ слѣдующихъ на 20% процентовъ пониженныхъ суммъ:

Въ участкѣ Мырха въ I округѣ, лѣсос. N. 2, до сумму 114 руб. 78½ коп.

Лѣсосѣкъ N. 3, до суммы 106 руб. 48½ коп.

Въ участ. Яга, въ I окр., лѣс. N. 1, до суммы 271 р. 14 к.

Въ участ. Кржывыйборъ, въ I окр. лѣс. N. 1, до суммы 851 р. 84 к.

Въ участ. Кржывыйборъ, въ I окр., лѣс. N. 2, до суммы 269 р. 43½ к.

Въ участ. Глупѣгоры, III окр., 1—8 въ IV, лѣс. N. 1, до суммы 488 р. 86½ к.

Въ участ. Глупѣгоры, III окр. 1—8 въ IV, лѣс. N. 2, до суммы 137 р. 81½ к.

Въ участ. Жлобы, III окр отъ 1—5, до суммы 392 р. 59½ к.

Въ участ. Жлобы въ I окр. лѣсос. N. 1, до суммы 179 р. 34½ к.

Въ участ. Маиданъ въ I окр., лѣсос. N. 1, до суммы 267 р. 23½ к.

Въ участ. Маиданъ въ I окр. лѣсос. N. 2, до суммы 189 р. 67 к.

Въ участ. Топоръ въ I округѣ, лѣс. N. 1, до суммы 209 р. 56½ к.

Въ участ. Варкочь въ II окр. отъ 1—3, до суммы 169 р. 75 к.

Въ участ. Жджары, въ IV окр., лѣс N. 2—3, до суммы 1,701 р. 99½ к.

Въ участ. Жджары въ IV окр., лѣс. N. 4, до суммы 324 р. 60½ к.

Въ участ. Жджары въ IV окр. лѣс. N. 5, до суммы 190 р. 73½ к.

Въ участ. Ямельникъ въ I окр., лѣс. N. 2, до суммы 124 р. 25 к.

Итого 5,993 руб. 11 коп.

Тотъ только изъ торговщиковъ допущенъ быть можетъ къ торгамъ, кто прежде торговъ уплатить въ Луковскую лѣсную касу или въ другое какое либо казенное казначейство, залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части стоимости лѣсу предположенной къ торгамъ, наличными деньгами, кредитными билетами или другими процентными казенными бумагами. Неудерживающіеся при торгахъ получатъ назадъ уплоченный ими залогъ. Что же касается залоговъ покупщиковъ, то сіи залоги, при подписи покупщиками торговаго протокола дополнены до $^1/_{10}$ части общей торговой суммы, будутъ хранены въ казначействѣ обыкновеннымъ порядкомъ, до времени исполненія контрактныхъ условій. Торговыя и контрактныя условія, могутъ быть разсмотрѣны желающими ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ канцеляріи Луковскаго Лѣснаго Управленія.

дер. Ягодно, Декабря 10 дня 1868 г.
Надлѣсничій, Знатовичъ.

N. D. *8521. Закрочимское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 13 (25), 14 (26) и 15 (27) Января 1869 г., въ 11 часовъ утра, въ учадьбѣ Подлѣснаго Коссевской Стражи въ дер. Коссево, будутъ производиться публичные изустные торги, на продажу изъ здѣшняго лѣсничества буроломнаго лѣса, находящагося во второмъ округѣ участка Коссево, количествомъ 315 штукъ, оцѣненныхъ въ 75 р. 52 к. сереб., означенный лѣсъ, будетъ продаваться мелкими партіями, то есть отъ пяти до десяти штукъ въ одинъ разъ, начиная торги съ оцѣночной суммы.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, обязаны прибыть въ означенный выше срокъ, въ канцелярію Подлѣснаго Коссевской Стражи, въ деревни Коссево, съ залогомъ $^1/_{10}$ части суммы установленной къ торгамъ.

Подробныя условія настоящей продажи, могутъ быть пересмотриваемы ежедневно въ Закрочимскомъ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Щиперно, въ служебное время.

въ д. Щиперно, Декабря 19 (31) 1868 г.
Старшій Лѣсничій, Щиперскій.

N. D. 8517. *Кампиновское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ объявленные, на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія отъ 4 Ноября 1868 г. за N. 32828/16061 публичные торги на продажу лѣса въ здѣшнемъ лѣсничествѣ на 1869 г. назначенныхъ въ первомъ срокѣ по неявкѣ покупателей несостоялись; объявляетъ вновь во всеобщее свѣдѣніе что въ здѣшнемъ Лѣсномъ Управленіи въ д. Грабинѣ Сохачевскаго Уѣзда, начиная съ 11 часовъ утра въ срокахъ и отъ оцѣночныхъ суммъ пониже указанныхъ, будутъ производится публичные гласные (in plus), торги на продажу лѣса изъ сказанныхъ лѣсосѣкъ въ участкахъ а именно:

Января 15 (27) дня 1869 г.

Кромново IV округа, лѣсосѣкъ N. 20, отъ суммы 253 р. 67 к.

Января 16 (28) дня 1869 г.

Виљково I округа лѣсосѣкъ N. 18, отъ суммы 308 р. 65 к.

Января 17 (29) дня 1869 г.

Нартъ I округа, лѣсосѣкъ N. 14, отъ суммы 661 р. 48 к. Лица желающіе участвовать въ торгахъ должны представить въ Лѣсное Управленіе залоги наличными деньгами или другими правительствомъ въ залоги принимаемыми кредитными бумагами въ размѣрѣ 10 части вышеуказанныхъ оцѣночныхъ суммъ. Неоставшимся при торгахъ, представленные ими залоги будутъ немедленно возвращены. Прочія условія въ здѣшнемъ Управленій разсмотривать и лѣсосѣки къ продажѣ назначенныя видѣть можно ежедневно исключая праздничные дни.

д. Грабинъ, Декаб. 21 (Янв. 2) 1868/9 г.
Старшій Надлѣсничій,
Хржановскій.

N. D. 8487. *Начальникъ Владиславовскаго Уѣзда.*

На основаніи предписанія Сувалкскаго Губернскаго Правленія отъ 3 Декабря сего года за N. 5176 объявляется что 23 Января (4 Февраля) 1869 г. въ присутствіи Владиславовскаго Уѣзднаго Управленія, будутъ производиться торги на отдачу въ арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ 173 деревняхъ отошедшихъ отъ частнаго имѣнія Зыпле на время съ 20 Августа (1 Сентября) с. г. по 1 (13) Янв. 1870 г. отъ пониженной на $^1/_3$ часть первоначальной предложенной къ торгамъ суммы т. е. 2,369 р. 60 к. въ г.

Желающіе затѣмъ торговать должны явиться въ срокѣ и мѣстѣ вышезначенномъ съ деньгами требуемыми для представленія залога $^1/_4$ части предложенной къ торгамъ суммы.

Торговыя условія ежедневно въ здѣшнемѣ Управленіи можно разсмотрѣть, исключая табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Владиславовъ, Декабря 19 д. 1868 г.
Начальникъ Уѣзда, (. . . . .).

N. D. *8539. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego Zawadzkiego, obywatela krajowego w Koźliszkach, Okręgu Marjampolskim, Gubernji Augustowskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Parisota, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 576, przy ulicy Długiej zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3750 w listach zastawnych z dopłatą różnicy kursu, z procentem 5% od d. 20 Lutego (4 Marca) 1859 roku i rs. 3,000 w gotowiźnie z takimże procentem, od dnia 1 Czerwca n. s. 1859 r. i kosztów (z czego same sumy kapitalne rs. 3,750 i rs. 3,000 już po zajęciu przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie spłacone zostały) od Franciszka Kacpra Hilarego trzech imion Bardzińskiego i Teresy z Bardzińskich Sumińskiej po Janie Sumińskim pozostałej wdowy, obywateli, współwłaścicieli dóbr Głaznowa z przyległościami, w Okręgu Orłowskim, Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałych, protokułem Józefa Kurman, Komornika przy Trybunale tutejszym w d. 7 (19) Lipca 1865 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Głaznów i Pniewko z przyległościami i przynależytościami w parafji Krośniewice, gminie Wroczyna w Okręgu Orłowskim, Powiecie Gostyńskim, Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu Orłowskiego położone, prawem własności do Franciszka Kacpra Hilarego trzech imion Bardzińskiego i Teresy z Bardzińskich Sumińskiej wdowy należące, w tychże posiadaniu zostające, prócz folwarku Bardzinin do tych dóbr należącego, który jest w dzierżawnem posiadaniu Ferdynanda Szalia na lat 10, za cenę roczną rs. 1,050 poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążone, przybliżonej rozległości około włók 48, rachując w te, grunt skutkiem wywłaszczenia na własność włościan przeszły, wynoszący przeszło włók ośm.

Na grucie dóbr Głaznowa, są następujące zabudowania:

1. Dwór częścią w pruski mur, częścią z drzewa postawiony, blachą i smołowcem kryty o parterze, trzy kominy murowane mający.

2. Zabudowanie drewniane tynkowane dranicą kryte z takąż wystawką, jeden komin murowany mające.

3. Zabudowanie murowane gontami kryte, jeden komin murowany mające.

4. Zabudowanie z drzewa dranicą kryte, o ednym kominie murowanym, pod którem znajduje się piwnica murowana.

5. Chlew z desek, deskami kryty.

6. Wozownia z drzewa dranicą kryta.

7. Zabudowanie murowane słomą kryte, w którym są kurniki i chlewy.

8. Spichrz murowany słomą kryty, z piwnicami murowanemi.

9. Piwnica czyli parsk w ziemi, balami cembrowany, ziemią kryty.

10. Owczarnia z lempacy na podmurowaniu z kamienia słomą i dranicą kryta.

11. Obora murowana słomą kryta.

12. Zabudowanie murowane słomą kryte, w którym mieści się stodoła, stajnia, spichrz, a wprzedłużeniu szopa.

13. Stodoła słomą kryta, w której znajduje się młockarnia i sieczkarnia.

14. Szopa słomą kryta, w której jest czterokonny maneż.

15. Spichrz z drzewa słomą kryty.
16. Stodoła nowo-murująca się, słomą kryta.
17. Zabudowanie słomą kryte.
18. Stodoła w części murowana, w części z drzewa słomą kryta.
19. Stajnie i wozownia z surówki murowane dranicą kryte.
20. Zabudowanie z surówki słomą kryte murowane, o jednym kominie murowanym.
21. Trephau: murowany dranicą kryty, przy nim komin murowany z piecem takimże, z którego za pomocą kanału ciepło do budynku wchodzi, front budynku jest oszklony.
22. Cworaki murowane z surówki o jednym kominie murowanym.
23. Chlewy z drzewa słomą kryte.
24. Chlewy z drzewa słomą kryte.
25. Kuźnia murowana dranicą kryta, z takimże kominem.
26. Spiżarnia piętrowa z drzewa w ogrodzie postawiona słomą kryta, przy ścianie tylnej jest urządzony ołtarzyk ozdobny na podmurowaniu.
27. Piwnica murowana dranicą kryta.
28. Kloaka z drzewa słomą kryta.
29. Dwie szopy w ogrodzie słomą pokryte.
30. Dwie studnie balami cembrowane z żurawiami i kubłami.
31. Gołębnik z drzewa na słupie.
32. Inspekta o 13 oknach w ogrodzie.
33. Dzwonek na ludzi na słupie umieszczony.
34. Ogrodzenia są rozmaite, przed dworem sztachety z takąż bramą i furtką, dalej wał z kamieni, między niektóremi zabudowaniami gospodarskiemi są murowane z bramami, w innych miejscach z żerdzi i chrustu.
35. Chałupa z drzewa słomą kryta, o jednym kominie murowanym.
36. Dom z surówki murowany słomą kryty, jednym kominie murowanym.
37. Karczma na wsi murowana słomą kryta, dwa kominy murowane mająca.
38. Chlewy z surówki słomą kryte.
39. Stajenka, obórka i chlew z drzewa słomą kryte.
40. Chlew z żerdzi słomą kryty.
41. Piwnic czyli parsków w zemi trzy.
42. Szopa mała słomą kryta.
43. Studnie dwie z żurawiami, balami cembrowane.
44. Cegielnia pod lasem, w której jest piec polowy murowany.
45. Szopa słomą kryta.
46. Domek z drzewa słomą kryty, komin murowany mający.
47. Wiatrak Koźlak z drzewa o jednym ganku z mechaniką kompleną.
48. Dom dla młynarza z drzewa gontami kryty, jeden komin murowany mający.
49. Obórka z drzewa słomą kryta.

W FOLWARKU BARDZININ.

50. Dom murowany słomą kryty, jeden komin murowany mający.
51. Ośmioraki drewniane słomą kryte, dwa kominy murowane mające.
52. Stodoła z drzewa w słupy murowane, słomą kryta.
53. Obora muro ana słomą kryta.
54. Stajnia i spichrz murowane słomą kryte.
55. Kloaka z drzewa słomą kryta.
56. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kublem.

Na folwarku tym również wyrabiają cegłę lecz budowli niema tylko stoły i traty.

WE WSI PNIEWKO.

57. Koszary z lempacy słomą kryte, trzy kominy murowane mające.
58. Kuźnia murowana gontami kryta, o jednym kominie murowanym.

OSADA TERESIN.

Cała ta osada należy do włościan, którzy ani czynszów, ani danin nie opłacają.

Lasu w dobrach zajętych jest około włók trzy mórg trzynastu. Sadzawek jest cztery niezarybionych. Ogrody w Głaznowie są warzywne i fruktowe, w jednym znajduje się pasieka, obejmująca w sobie 40 uli słomianych i kilka pni zarojonych, oraz kilka pustych. Lubranicki i Bohl za wydzierżawione owoce w ogrodzie płacą rocznie rs. 100.

Młynarz Kaczorowski płaci rocznie rs. 90 dopełnia mlewo na dwór, za co obok dzierżawy młyna i mieszkania ma dodane trzy morgi gruntu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Aleksandra Parisota, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, w Warszawie pod Nr. 576 przy ulicy Długiaj zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Rochowi-Hipolitowi dwóch imion Kobyłeckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Orłowskiego w mieście Kutnie urzędującemu, na ręce własne.

2. Tomaszowi Derdzikowskiemu, Wójtowi gminy Wroczyny, do ktorej to gminy dobra ziemskie Głaznów z przyległościami należą, w mieście Krośniewicach Okręgu Orłowskim gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce Antoniego Rożnowskiego, Pisarza gminnego zastępcy Wójta gminy.

Obudwom dnia 5 (17) Sierpnia 1865 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 9 (21) Października 1865 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 rano, dnia 8 (20) Grudnia 1865 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Aleksander Parisot, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 19 (31) Października 1865 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, d. 19 (31) Października 1865 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Przed terminem pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Józef Zieliński właściciel dóbr Leszcze w Okręgu Łęczyckim położonych, aktem przed Hipolitem Truszkowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warzzawskiej w Warszawie dnia 4 (14) Grudnia 1865 rokn zawartym przez podstawienie spłacił wierzytelność Antoniego Zawadzkiego w sumie rsr. 1,444 kop. 50 i skutkiem tego, do dalszego popierania rozpoczętej subhastacji podstawionym został. Po odbyciu przeto trzech publikacij zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych powyż rzeczonych dóbr, Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 5 (17) Stycznia 1866 r., termin do przygotowawczego przysądzenia pomienionych dóbr, wyznaczył na dzień 2 (14) Marca 1866 r. godzinę 10 z rana, a że następnie Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 18 (30) Stycznia 1866 r. podstawił Józefa Zielińskiego do dalszego popierania subhastacji, przeto na domaganie się tegoż Józefa Zielińskiego, wierzyciela sumy rs. 1,444 kop. 50, właściciela dóbr Leszcze w Okręgu Łęczyckim położonych, w dobrach Katarzynie, Okręgu Kowalskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania suchastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata Sądu Apelacyjnego w Warszawie pod N-rem 519 zamieszkałego, obrane mającego, który to Adwokat w dalszym ciągu subhastacją dóbr rzeczonych, w miejsce Aleksandra Parisot Obrońcy przy Rządzącym Senacie, któren się aktem obecnym odwołuje, popierać będzie. Dobra powyż rzeczone Głaznów i Pniewko z przyległościami w Okręgu Orłowskim położone, w dniu 2 (14) Marca 1866 roku o godzinie dziesiątej z rana, w Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale pierwszym, w Warszawie w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, przygotowawczo przysądzone zostaną.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 10,000 a w terminie ostatecznego przysądzenia licytacja zacznie się od dwóch trzecich części szaaunku, jaką biegli taksą sporządzić się mianą wykryją.

Warszawa, d. 18 (30) Stycznia 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W dniu 2 (14) Marca 1866 r. odbyło się przygotowawcze przysądzenie dóbr ziemskich Głaznów i Pniewko, z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Orłowskim Pewiecie Gostyńskim gubernji Warszawskiej położonych, które tymczasowo Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi za sumę rs. 10,000 przysądzone zostały, i Trybunał wyrokiem w tymże dniu wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr na dniu 3 (15) Maja 1866 roku godzinę 10-tą z rana wyznaczył. Lecz gdy termin ten spełzł bezskutecznie, Joachim Peretz, kupiec w mieście Włocławku zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego obrane mający, jako wierzyciel hypoteczny sumy rs 2,500 na dobrach Głaznów lokowanej, wydał najprzód za pośrednictwem Komornika Ludwika Wichrowskiego nakaz w dniu 21 Czerwca (3 Lipca) 1866 r. przez woźnego Jana Łuszczewskiego, Franciszkowi Hilaremu Kacprowi trzech imion Bardzińskiemu, Antoninie z Zębrowskich Bardzińskiej, oraz Teresie z Bardzińskich Sumińskiej prawnie doręczony, a bezskutecznym upływie terminu w tymże zakreślonego, wystąpił pod dniem 19 Września (1 Października) 1866 r. przeciwko Józefowi Zielińskiemu o podstawienie go w prawa tegoż do dalszego pepierania subhastacji dóbr Głaznów. Trybunał Cywilny Warszawski, wyrokiem w dniu 21 Września (3 Października) 1866 roku zapadłym, Joachima Peretza do dalszego w miejsce Józefa Zielińskiego popierania przymusowej sprzedaży dóbr Głaznów podstawił, a Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 7 (19) Października 1866, roku wyrok Trybunału potwierdził. Następnie gdy założona przez dłużników subhastowanych apelacja od wyroku przygotowawczego przysądzenia przez Sąd Apelacyjny Królestwa jako bezzasadna odrzuconą została. Trybunał Cywilny, wyrokiem z dnia 26 Maja (7 Czerwca) 1867 roku, nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr Głaznów na dzień 7 (19) Lipca 1867 roku, godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w wydziale I. tegoż Sądu. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 49,895 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego. Bliższe objaśnienia powzięte być mogą u popierającego subhastację Stanisława Rotwanda Patrona, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, lub też w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549.

Warszawa d. 27 Maja (8 Czerwca) 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin ten nie odbył się i subrogowany wierzyciel Joachim Peretz dalszego popierania przymusowego wywłaszczenia tych dóbr zaprzestał i akta tej subhastacji na powrót do Teofila Tomickiego Adwokata reprezentującego Józefa Zielińskiego wierzyciela powróciły. Józef Wolfin obywatel w m. Warszawie zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Władysława Otto Patrona przy Trybunale Cywilnym, w Warszawie pod Nr. 548 zamieszkałego obrane mający, jako wierzyciel hypoteczny sumy rs. 482, z procentem 5%, od d. 16 (28) Marca 1865 r. i kosztami procesu na dobrach Głaznowie lokowanej, uzyskał pod d. 15 (27) Października 1868 r. wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie upoważniający go do dalszego popierania subhastacji dóbr Głaznów, następnym zaś wyrokiem z ilacji pod dniem 27 Grudnia (8 Stycznia) 1868/9 roku zapadłym, tenże Trybunał nowy termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr Głaznów na d. 10 (22) Lutego 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzień Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydziale I. tegoż Sądu. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 49,895, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego. Bliższe objaśnienia powzięte być mogą u popierającego subhastacją Władysława Otto Patrona w Warszawie pod N. 548 zamieszkałego. lub też w Wydziale I-ym, Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Warszawa d. 28 Grud. (9 Stycz.) 1868/9 r.
Radca Dworu, Zgórski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. *7625. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Симъ приглашаетъ Францижку Фельцъ, 25 лѣтъ отъ роду, замужную, семейную, католическаго вѣроисповѣданія, чернорабочую, въ послѣднее время въ деревнѣ Струмяны, гминѣ Каски въ Варшавскомъ Уѣздѣ, проживающую, нынѣ по мѣсту пребыванія неизвѣстную, чтобы въ теченіи 30 дней, считая со дня обявленія, явилась въ здѣшній Судъ по собственному дѣлу, ибо въ противномъ случаѣ, съ нею по закону поступлено будетъ.

Варшава дня 15 (27) Ноября 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Мочидловскій.

* * *

Wzywa niniejszem Franciszkę Felsch, lat 25 katoliczkę, zamężną, dzietną, wyrobnicę, ostatnio we wsi Strumiany, gminie Kaski, powiecie Warszawskim zamieszkałą, obecnie z pobytu niewiadomą, ażeby w przeciągu dni 30 od daty ogłoszenia zgłosiła się do Sądu tutejszego w sprawie własnej, w przeciwnym bowiem razie, wedle prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 15 (27) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

N. D *7423. Судъ Исправительной Полиціи въ Петроковѣ.*

Вызывается симъ Казимиръ Брохоцкій, бывшій въ 1864 году апликантъ Магистрата города Петрокова, а нынѣ отлучившійся безъ известно изъ мѣста своего жительства, дабы въ теченіи 30 дней отъ инже писаннаго числа, донесъ о своемъ мѣстопребываніи или лично явился въ оный Судъ, для снятія показанія по собственному его дѣлу, въ противномъ случаѣ, послуплено съ нимъ будетъ по закону.

Петроковъ, 30 Октября (12 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесор, Хмеленскій.

* * *

Zapozywa Kazimierza Brochockiego w roku 1864 jako aplikant przy Magistracie m. Petrokowa zostającego i w tymże m. stale zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 licząc od daty niniejszego, doniósł o miejscu swego pobytu, albo osobiście stawił się w Sądzie tutejszym dla złożenia tłomaczenia w własnej sprawie, w przeciwnym razie Sąd postąpi podług prawa.

Petrokow, d. 30 Paźdz. (11 List) 1868 r.
Sędzia Prezydujący
Asesor Kolegjalny, Chmieleński

N. D. *7422. Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Въ Іюнѣ мѣсяцѣ с. г. бургомистръ города Воляновa, отъ произжанцихъ черезъ Волянов, жителей гмины Кщоновъ Опочинскаго Уѣзда, евреевъ Лейбуся Курца и Ицка Куца, купилъ пару гнѣдыхъ лошадей, а именно внутрена, лѣтъ 5 и кобылу лѣтъ 6, имѣющихъ, послѣже черезъ нѣсколько дней, Лейбусь Курцъ за неоднократные конокрадства былъ арестованъ и до сихъ поръ находился въ здѣшней Исправительной Тюрмѣ, съ упомянутыми же лошадьми случилось, что во время пастбища оныхъ, неизвестно кѣмъ были отравлены отъ того сильное падаетъ подозреніе, что лошади эти были кому то неизвестному украдены, потому обявляя объ томъ во всеобщее свѣденіе, проситъ по принадлежности о сообшеніи подробныхъ вѣдомостей, въ предложеніи 30 дней относительно кражи выше упомянутыхъ лошадей.

Радомъ 25 Октября (6 Ноября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судя,
Костерскій.

* * *

W miesiącu Czerwcu r. b. Burmistrz m. Wolanowa kupił od przejeżdżających przez Wolanów Lejbusia Kurtza i Icka Kuca mieszkańców gminy Kszczonów parę koni maści gniadej a mianowicie: wnętra lat 5 i klacz lat 6 mające, a że w parę dni Lejbuś Kurtz o liezne kradzieże koni został przyaresztowany i dotąd znajduje się w tutejszym więzieniu, koni o których mowa przez niewiadomego sprawcę otrutę zostały, z tąd silne pada podejrzenie że konie te były niewiadomemu dotąd właścicielowi skradzione dla tego podając o tem do powszechnej wiadomości wzywa interesowanych o doniesieniu Sądowi w ciągu dni 30 szczegółów dotyczących w mowie będącej kradzieży koni.

Radom, d. 25 Paźdz, (6 Listopada) 1868 r.
Sędzia Prezydujący Kosterski.

N. D. *7573. Судъ Исправительной Полиціи въ Радомѣ.*

Вызываетъ симъ винокура Антонія Центковскаго, постояннаго жителя деревни Годзишь гмины Соболевъ, Гарволинскаго Уѣзда Седлецкой Губерніи, обвиняемаго въ нарушеніи Акцизнаго Устава, нынѣ же неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія, чтобы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ или увѣдомилъ о мѣстѣ своего настоящаго жительства, а то подъ опасеніемъ отвѣтственности по закону.

г. Радомъ Ноября 8 (20) 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Костерскій.

* * *

Zapozywa niniejszem Antoniego Centkowskiego gorzelanego, z wsi Godzisza, gminy Sobolew, powiatu Garwolińskiego, gubernji Siedleckiej pochodzącego, o naruszenie Ustawy Akcyznej obwinionego i obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia stawił się w Sądzie tutejszym, lub też o miejscu swego teraźniejszego przebywania doniósł, a to pod dalszemi skutkami prawa.

Radom d. 8 (20) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Kosterski.

N. D. *7843. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ Рудольфа Борковскаго, въ послѣднѣе время проживающаго въ гминѣ Благославенство Владиславовскаго Уѣзда, дабы отъ ниже писаннаго числа, въ продолженіи 30 дней заявилъ въ здѣшнемъ Судѣ свою личность, ибо въ противномъ влучаѣ, будетъ съ нимъ поступлено по законамъ

Кальварія Ноября 16 (28) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Rudolfa Borkowskiego ostatnio mieszkającego w mieście Błogosławieństwo Powiecie Władysławowskim, aby w ciągu dni 30 zameldował swą bytność w Sądzie tutejszym, w przeciwnym bowiem razie postąpiono z nim będzie podług prawa.

Kalwarja d. 16 (28) Listopada 1868 r.
Sędzia Prezydujący,
Asesor Kolegialny, de Johne.

LISTY GONCZE.

N. D. *7593. Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Призываетъ всѣ власти, дабы Салиса Розенголда, 50 лѣтъ отъ роду, эврейскаго вѣроисповѣданія, сына Абрама и Эстеры, прежде въ Варшавѣ проживающаго, нынѣ неизвѣстнаго разыскали, арестовали, и подъ строгимъ карауломъ въздѣшній Судъ препроводили.

Варшава 13 (25) Ноября дня 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, ażeby Salisa Rozengolda lat 50, wyznania mojżeszowego, z ojca Abrahama i matki Estery, poprzednio w Warszawie mieszkającego, a obecnie z pobytu niewiadomego, ujęły i pod ścisłą i od ucieczki zabezpieczającą strażą Sądowi tutejszemu dostawiły.

Warszawa d. 13 (25) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. *7470. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Предлагаетъ Михаилу Осинскому, 50 лѣтнему, католику, женатому, имѣющему дѣтей, постоянному жителю деревни Янову гмины Стара-Весь Равскаго Уѣзда, поденьщику, отставному солдату, родившемуся въ Юзефовѣ, сыну Осипа и Юстыны, состоящему нынѣ въ безвѣстномъ отсутствіи прибыть въ теченіи 30 дней со дня напечатанія сего вызова, въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора, на который имѣетъ право жаловаться, или увѣдомить о мѣстѣ своего пребыванія, подъ опасеніемъ законныхъ послѣдствій.

Варшава дня 6 (18) Ноября 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Мочидловскій.

* * *

Wzywa Michała Osińskiego, lat 50 liczącego, katolika, żonatego, dzietnego, stale we wsi Janowie, gminie Stara Wieś, Powiecie Rawskim zamieszkałego, wyrobnika, dymisjonowanego żołnierza w Józefowie, z Józefa i Justyny urodzonego, obecnie z pobytu niewiadomego, ażeby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia przybył do Sądu tutejszego dla wysłuchania wyroku, od którego służy mu apelacja lub o miejscu pobytu dał wiadomość pod skutkami prawa.

Warszawa d. 6 (18) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący Moczydłowski.

N. D. 7366. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Проситъ всѣ полицейскія и судебныя мѣста обращать тщательное вниманіе на Александра Климкевича, имѣющаго 32 года отъ роду, католика, потомственнаго дворянина, постояннаго жителя дома № 1620 въ Варшавѣ, совладѣльца имѣнія Щитно, въ гминѣ Ходаковъ, Сохачевскаго Уѣзда состоящаго нынѣ въ безвѣстномъ отсутсвіи, присужденнаго приговоромъ Варшавскаго Уголовного Суда отъ 10 (22) Октября с. г. къ лишенію правъ дворянства и къ ссылкѣ нажитье въ Томскую или Тобольскую губернію съ трехлетнимъ заключеніемъ за похищеніе казеннаго имущества соединенное съ подлогомъ. Примѣты его слѣдующіе: ростъ умѣренный, лице круглое, носъ умѣренный, волоса и глаза темные. Въ случаѣ поимки благоволятъ упомянутыя мѣста отправить Климкѣвича подъ стражею въ здѣшній Судъ.

Г. Варшава дня 2 (14) Ноября 1868 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Новодворскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze policyjne i sądowe ażeby zwracały baczną uwagę na Aleksandra Klimkiewicza, 32 lat liczącego katolika, wylegitymowanego szlachcica, stale w Warszawie pod Nr. 1620 zamieszkałego, współwłaściciela wsi Szczytno w gminie Chojaków, Powiecie Sochaczewskim położonej, obecnie z pobytu niewiadomego, wyrokiem Sądu Kryminalnego w Warszawie z d. 10 (22) Października r. b. za zabór skarbowej własności z fałszem, na pozbawienie praw szlachectwa i zesłanie na mieszkanie do gubernji Tomskiej lub Tobolskiej z 3 letnim zamknięciem skazanego. Rysopis jego jest następujący: wzrost mierny twarz okrągła, nos mierny, włosy i oczy ciemne. Wrazie ujęcia raczą pomienione władze odstawić Klimkiewicza pod strażą do tutejszego Sądu.

Warszawa d. 2 (14) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. *1608. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Проситъ всѣ гражданскія и военныя начальства, Моська Розенблята еврея, въ деревни Душники гмины Бартоковъ Турекскаго Уѣзда Калишской Губерніи проживавшаго, имѣющаго паспортъ выданный Начальномъ Турекскаго Уѣзда, отъ 23 Мая с. г. за № 1519 срокомъ на шесть мѣсяцевъ въ городѣ Калишѣ, Кѣльце и Влоцлавокъ, обвиняемаго въ кражѣ тщательно слѣдить, а въ случаѣ поимки, въ здѣшній Судъ доставить.

Примѣты слѣдующіе: лѣтъ 55, роста средняго, волосъ темнымъ, носъ и ротъ умеренные, лица круглое, особыхъ признакъ неимѣетъ.

Ленчица 9 (21) Ноября 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Баеръ.

* * *

Wzywa wszelkie władze, tak cywilne jako i wojskowe, nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Moska Rosenblat żyda, ostatnio we wsi Duszniki, gminie Bartochów, powiecie Turekskim, gubernji Kaliskiej mieszkającego, posiadającego paszport przez Naczelnika powiatu Turekskiego, pod d. 23 Maja r. b. za N. 1519 na miesięcy sześć do miasta Kalisza, Kielce i Włocławka wydany, o kradzież obwinionego, bacznie śledziły, a ujętego do Sądu tutejszego dostawić raczyły.

Rysopis jego jest następujący: lat ma 55, wzrostu średniego, włosów ciemno blond, nosa i ust miernych, twarzy okrągłej bez znaków szczególnych.

Łęczyca d. 9 (21) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Bajer.

N. D. *7488. Судъ Исправителной Полиціи въ Яновѣ.*

Предлагаетъ Началствамъ, как гражданскимъ и военнымъ, за порядкомъ и безопасіемъ въ краѣ наблюдающимъ, обращать особенное вниманіе еа Яна Пендзіо, жителя деревни Кржемень гмины Зофянка, лѣтъ 35, средняго возраста, лица круглаго, носа и рта умѣреннаго, глазъ сѣрыхъ, волосовъ руссыхъ, и въ случаѣ задержанія, въ здѣшній или ближайшій Судъ подъ стражею отправить.

г. Яновъ 5 (17) Ноября 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Махниковскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne, jak i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Jana Piędzio, mieszkańca wsi Krzemień, gminy Zofianka, lat 55 liczącego, wzrostu miernego twarzy okrągłej, włosów blond, oczów siwych, nosa i ust miernych śledziły, a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lud najbliższemu dostawiły.

Janów d. 5 (17) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Machnikowski.

N. D. *7524. Судъ Простой Полиціи въ Маріамполѣ.*

Проситъ Полицейскія начальства, тщательно слѣдить Андрея Безоспорися, арестованнаго, бѣжавщаго изъ маріампольскаго детенціоннаго ареста, обвиненнаго о воровство и въ случаѣ поимки доставить его въ сей Судъ или ближайшему начальству. Примѣты: лѣтъ отъ роду прошло 20, роста средняго, лице продолговатое, глаза голубые, волосы свѣтлорусые, носъ продолговатый, особыхъ примѣтъ никакихъ, одѣтъ былъ въ больничной одеждѣ, а именно: холатъ суконный серый, рубашка съ клеймомъ маріампольской Больницы, чулки холстянные, шуфли кожанные и колпакъ летній. Притомъ присовокупляетъ, что упомянутый Безоспорисъ, есть роботникомъ, крестянскаго сословія, происходитъ изъ деревни Богата Антоновской гмины.

Маріамполь 30 Октября (11 Ноября) 1868 г.

Подсудокъ, Парисъ.

* * *

Wezwać ma honor wszelkie władze nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Antoniego Bezosporys, o kradzież poszlakowanego iz aresztu detencyjnego zbiegłego, ściśle śledzić, a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższej władzy pod ścisłą strażą dostawić zarządziły. Rysopis: lat ma przeszło 20, wzrostu średniego, twarz ściągła, oczu niebieskich, włosów ciemno blond, nos ściągły, szczególnych znaków żadnych. Odziany był w odzież szpitalną a mianowicie: w płaszcz sukienny szary, koszulę cechem szpitala Marjampolskiego opatrzoną, pończochy wełniane, pantofle skórzane i letnią czapkę, w końcu nadmienia się, że Bezosporys jest włościaninem, ze służby i wyrobku utrzymującym się, z wsi Bogota gminy Antonowo pochodzącym.

Marjampoł d. 30 Paźdz. (11 Listop.) 1868 r.

Podsędek, Parys.

N. D. *7277. Судъ Простой Полиціи въ Радомѣ.*

Симъ приглашаетъ всѣ военные и гражданскіе власти, дабы бѣжавшихъ изъ ареста магистрата города Бялобржеги Іоска Кляйнермана, происходящаго изъ деревни Выцисловки гмины Едлянка, имѣющаго лѣтъ отъ роду 25, ростъ средній, волосы тѣмные, глаза сѣрые, лице круглое, носъ и ротъ умѣренные, и Маера Гольдфарба, происходящаго изъ деревни Кльваты гмины Вѣльогура, имѣющаго лѣтъ отъ роду 26, ростъ средній, волосы блондъ, глаза сѣрые, лице продолговатое съ желтою бородою разслѣдовали а въ случаѣ пойманія ихъ, въ здѣшній Судъ представить изволили.

Г. Радомъ дня 18 (30) Октября 1868 г.

Засѣдатель, Мѣржинскій.

* * *

Wzywa niniejszym wszystkie władze wojenne i administracyjne aby zbiegłych z aresztu policyjnego Magistratu m. Białobrzeg, Joska Klajnerman pochodzącego ze wsi Wycisłówki gminy Jedłonka, mającego lat 25, wzrostu średniego, włosów ciemnych, oczów siwych, twarzy okrągłej, nosa i ust miernych i Majera Goldfarb pochodzącego ze wsi Klwaty, gminy Wielogóra, mającego lat 26, wzrostu średniego, włosów blond, oczów siwych, twarzy podługowatej z żółtą brodą wyśledziły, a wrazie przytrzymania ich, do tutejszego Sądu dostawić zechciały.

Radom d. 18 (30) Października 1868 r.

Podsędek, Mierzyński.

N. D. *7783. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Призываетъ всѣ власти какъ гражданскіе такъ и военные, дабы на Маріанну Паеръ, вѣроисповѣданія римско-католическаго, незамужную, служанку, жительку деревни Чеповъ-долный, нынѣ изъ мѣстопребыванія неизвѣстную, а передъ правосудіемъ скривающуюся, вниманіе обращали и въ случаѣ поимки ея, въ здѣшній Судъ подъ стражею переслали.

Примѣты Маріанны Паеръ: лѣтъ отъ роду 23, ростъ малый, волосы русѣе, глаза сѣрые, лице круглое, носъ и ротъ умеренные, особыхъ примѣтовъ нѣту.

Ленчица, Ноября 16 (28) дня 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Баеръ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Marjannę Pajer katoliczkę, niezamężną, mieszkankę wsi Czepow dolny, z pobytu niewiadomą, a przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającą się, baczne oko zwracały a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu pod strażą przesłały.

Rysopis Marjanny Pajer: lat 23, wzrost mały, włosy blond, oczy szare, twarz okrągła, nos i usta mierne.

Łęczyca, d. 16 (28) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Bajer.

N. D. *7782. Судъ Исправительной Полиціи въ Кѣльцахъ.*

Приглашаетъ симъ всѣ гражданскія и военныя власти, наблюдающія за порядкомъ и безопасностью, дабы на Юлянну Провинскую, обвиняемую въ кражѣ, проживающую въ деревни Масловъ гмины Домброва, Кѣлецкаго Уѣзда, нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, тщательно слѣдили, и въ случаѣ пойманія, доставили въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты: лѣтъ 49, ростъ средній, лице продолговатое, волосы тѣмные, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтовъ нѣтъ.

Кѣльце Ноября 15 (27) дня 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Juljannę Prowińską, o kradzież obwinioną, ostatnio we wsi Masłowie Gminie Dąbrowa Powiecie Kieleckim zamieszkałą, obecnie z pobytu niewiadomą, pilnie śledziły i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczyły.

Rysopis: lat 29, wzrost średni, twarz ściągła, włosy ciemne, oczy szare, wzrostu miernego, znaki szczególne żadne.

Kielce d. 15 (27) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Miciński.

N. D. *7781. Судъ Исправительной Полиціи въ Кѣльцахъ.*

Приглашаетъ симъ всѣ гражданскія и военныя власти, наблюдающія за порядкомъ и безопасностью, дабы на Валентія Огурка, обвиняемаго въ кражѣ, скрывающагося отъ строгости закона, проживающаго въ деревни Боршовицахъ гмины Мѣжвинъ Андреевскаго Уѣзда Кѣлецкой Губерніи, какъ по мѣсту пробыванія неизвѣстнаго, обратили особенное вниманіе, и въ случаѣ пойманія, доставили въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Кѣльце дня 15 (27) Ноября 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Мицинскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jak i wojskowe, nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Walentego Ogórka przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, ostatnio w Borszowicach gminie Mierzwin Powiecie Andrejewskim Gubernji Kieleckiej zamieszkałego, pilnie śledziły i wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu ostawić raczyły.

Kielce d. 15 (27) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Miciński.

N. D. 7198. *Судъ Простой Полиціи въ Козѣницахъ.*

Благоволятъ всѣ власти наблюдающія за порядкомъ предпринять мѣры въ разслѣдваніи Войцѣха Каминьскаго, жены его Маріанны, сыновей ихъ: Александра и Мартина цыгановъ обвиняемыхъ въ воровствѣ происходящихъ изъ мѣстечка Рычивола, Козеницкаго уѣзда, Радомской Губерніи а въ случаѣ поимки доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ. Примѣты. 1. Войцѣхъ Каминьскій, имѣетъ отъ роду 39 лѣтъ; 2. Маріянна Каминьска, имѣющая отъ роду 34 лѣтъ, обои средняго роста, лица продолговата, умѣреннаго носе, глазъ темныхъ, черныхъ волосъ; 3. Александръ Каминьскій имѣющій отъ роду 16лѣтъ, умѣреннаго роста; 4. Мартинъ Каминьскій, имѣющій отъ роду 10 лѣтъ, малаго роста, оба круглаго лица, темныхъ глазъ, черныхъ волосъ, особыхъ примѣтовъ неимѣютъ.

Козеницы, 19 (31) Октября 1868 г.

Подсудокъ, Помяновскій.

* * *

Wzywa wszelkie Władze nad porządkiem czuwające, aby Wojciecha Kamińskiego, Marjannę żonę jego, Aleksandra i Marcina synów tychże Kamińskich cyganów, o kradzież obwinionych z miasta Ryczywoła Powiatu Kozienickiego Gubernji Radomskiej pochodzących, ściśle śledziły, a w razie ujęcia, Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły. Rysopis: 1. Wojciech Kamiński lat 39, 2. Marjanna Kamińska lat 34, oboje wzrostu średniego, twarzy ściągłych, nosa miernego, oczów ciemnych, włosów czarnych; 3. Aleksander Kamiński lat 16, wzrost miernego; 4. Marcin Kamiński lat 10, wzrostu małego, obadwa twarzy okrągłej, oczów ciemnych, włosów czarnych, bez znaków szczególnych.

Kozienice d. 19 (31) Października 1868 r.

Podsędek, Pomianowski.

N. D. 7486. *Калишскій Исправительный Судъ.*

Предлагаетъ всѣмъ властямъ гражданскимъ и военнымъ, которые за порядкомъ въ Царствѣ наблюдаютъ чтобъ Боруха Ледера изъ г. Калиша, нынѣ же неизвѣстнаго съ мѣста пребыванія и скрывающагося отъ правосудья, тщательно слѣдить и въ случаѣ поимки его немедленно въ здѣшній или ближайшій Судъ доставить благоволи.

Примѣты его лѣтъ 22, росту средняго, лице круглое, гласа голубые, носъ и ротъ умѣренные, борода круглая, особыхъ примѣтъ неимѣетъ.

Тынецъ, 6 (18) Ноября 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Бромирскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad bezpieczeństwem i spokojnością w kraju czuwające, aby Borucha Ledera z m. Kalisza pochodzącego, a obecnie z pobytu niewiadomego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, śledziły, a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu odstawić raczyły. Rysopis jego, lat 22, wzrostu średniego, twarzy okrągłej, oczu niebieskich, nosa i ust miernych, brody okrągłej, znaków szczególnych żadnych.

Tyniec, d. 6 (18) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. *7743. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Благоволятъ всѣ гражданскіе и военные власти, Клеменса Ержикевича, лѣтъ отъ роду 33, католическаго вѣроисповѣданія, б. войта гмины Добкишки, средняго роста, черныхъ волосовъ, глаза голубые, лице круглое, носъ умѣренный, ротъ умѣренный, нынѣ скривающагося отъ наказанія, изволили отискать и въ здѣшній Судъ выслать.

Кальварія 13 (25) Ноября 1868 года.

Предсѣдательствующій Судья,

Колежскій Асесоръ, де Іохне.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem w kraju czuwające, aby na Klemensa Jerzykiewicza lat 33, katolika, b. zastępce Wójta gminy Dobkiszki, wzrostu średniego, włosów czarnych, oczu niebieskich, twarzy okrągłej, nosa miernego, ust umiarkowanych, a obecnie ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości baczne oko zwrócić. a po ujęciu go, Sądowi tutejszemu, dostawić raczył.

Kalwarja d 13 (25) Listopada 1868 r.

Sędzia Prezyduiący,

Asesor Kolegjalny, de Johne.

---

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.